

வெற்றிமுனை

பன்னாட்டுத் தமிழியல் மேம்பாட்டு மாத இதழ்
தனி இதழ் : ரூ. 30/- ISSN No. 2394-2428
அறிவைத்தேடி அன்பு நிறைந்த ஒரு பயணம்

மலர் - 8

மார்ச் - 2021

இதழ் - 12

முதன்மை ஆசிரியர் :
திரைப்பட இயக்குநர்,
பாடலாசிரியர்
நீதிபதி மூ. புகழேந்தி

ஆசிரியர் :
முனைவர் மோ. பாட்டழகன்
9380417307

பொறுப்பாசிரியர்கள் :
அகமது ருமைகதின் பைசி
முனைவர் ச. விஜயலட்சுமி

துணை ஆசிரியர்கள் :
முனைவர் முத்தையா
முனைவர் விமலா அண்ணாதுரை
முனைவர் பா. இராணி பிரகாஸ்
கவிஞர் திருவைப்பாபு
இர. மகேந்திரன்
எழுத்தாளர் அ. அன்பழகன்
கவிஞர் உமர் கத்தாபு
இளங்கவி ஆதம் அகிலன்
முனைவர் வ. சங்கீதா

முனைவர் அனிதா பரமசிவம்
(எம்.ஏ., பி.எட்., எம்.ஃபில்)
கவிஞர் செந்தாமரைக்கொடி

முதன்மைச் செய்தியாளர்
ஐஸ்வர்யா கணேசன்
அமெரிக்கா - பொறுப்பாசிரியர்
எழுத்தாளர் ஜெ. புவனேஷ்வரி

வடிவமைப்பு :
ச. நந்தகுமார்

ஆலோசனைக் குழு :
முனைவர் மருதூர் அரங்கராசன்
பேரா. திருமதி. சோதிலட்சுமி
முனைவர் இனியன் கோவிந்தராஜு
முனைவர் சி. கோமளவல்லி
எம். கோவிந்தன்
பேராசிரியர் அரங்க. சீனிவாசன்
இரா. கௌதமராஜன்
திருமதி. விசயலட்சுமி மாசிலாமணி
முனைவர் மோ.ஐ. மகேஸ்வரி
முனைவர் ஈ. யுவராணி

மின்னஞ்சல் மூலம் படைப்புகளை
அனுப்பலாம்.
vasantha.tha399@gmail.com

இதழின் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் படைப்புகள் மற்றும்
கருத்துரைகள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

ஆசிரியர்: வெற்றிமுனை
26, ஜோசப் குடியிருப்பு, ஆதம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 088. அலைபேசி: 93804 17307

மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா

கவிஞர் கோவிந்தம்மாள் இரத்தினம்.

தமிழாசிரியை, (ஓய்வு)

353/ஏ, பூங்கா தெரு,

வாலாஜாபேட்டை,

வேலூர்.

மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா!
மூடத்தனங்களை யெல்லாம்!
நீதி உயர்ந்தது என்றும்
அதுநிலைக்கப் போரிடு நன்றாய்!
பயந்து பணிந்தது போதும் - பெண்ணே!
பாய்ந்து சுழன்றிடு புயலாய்
உள்ளத்தொளிரும்
ஓளிமிகு விளக்காய்க்
காரிருள் கடியும் பேரருள் உன்னைக்
காமப்பொருளெனக்
காண்பவர்த் தம்மைத்
தீயிடை யிட்டுத் தீய்த்துப் பொசுக்கு!
பிஞ்சினைக் கொய்யும்
வஞ்சப் பதர்களை
நஞ்சென உமிழ்ந்து
வெஞ்சமர் தொடு!
விழுவது என்றும் எழுவதற்கன்றி
தொழுது கண்ணீர் விடுவதற் கன்று
தடைகளைத் தாண்டு
தன்னம் பிக்கையோடு
நிமிர்ந்த நடையுடன் நேர்மையை உடுத்து!
தேர்ந்த கல்வியும் ஞானமும் பெற்றிடு
சிதைந்த கல்லிலும்
சிலையாகி உயிர்த்திடு
மிதித்துக் கடந்துவா
மிருக மனங்களை!
தாயாகி உலகைத் தாங்கி நிறுத்து!
அஞ்சாதே எதற்கும் அகிலத்தின் பிரம்மா நீ!

தலையங்கம்

பெற்றோரைப் பேற்றிடுவேம் பெருமையுடன் வாழ்ந்திடுவேம்
கற்றோரை நாடிடுவேம் கலையெல்லாம் மார்த்திடுவேம்
வெற்றிமுனை எய்திடுவேம் விண்ணொட்டுப் பார்த்திடுவேம்
குற்றமில்லா வாழ்வாளே சுவலயத்தைக் காத்திடுவேம்

திரைப்பட இயக்குநர்,
பாடலாசிரியர்

நீதிபதி ஈ. புகழேந்தி

படாடோபம்

கேவலமாகவோ அல்லது கேலி யாகவோ பார்ப்பர்; பேசுவர்.

இதுதான் உலக இயல்பு.

வரவிற்கு மேலே செலவு செய்பவர்கள் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பாமா விஜயம் என்ற திரைப் படத்தில் இதற்கான காட்சிகளும் கருத்துக்களும் ஏராளம்.

தன் வீட்டை ஆடம்பரமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தவணை முறையில் பல பொருட்களை அந்த வீட்டுப் பெண்மணிகள் வாங்கி சேர்ப்பர்.

பின்னால் அதனால் அவதிப் படுவார். அதனால் அதில் ஒரு பாட்டு உண்டு

வரவு எட்டணா செலவு
பத்தணா அதிகம்
ரெண்டணா கடைசியில்
துந்தணா துந்தணா...

எத்தனையோ குணங்களுடன் மனிதன் வாழ்கிறான். அவற்றுள் படாடோபமும் ஒன்று. இதை ஆடம்பரம் என்றும் கூறலாம்.

இதன் பொருள் ஒருவர் எதையும் மேம்படுத்திக் கொண்டு செயல்படுவது. அதனால் மற்றவர்கள் முன்னால் இக்குணம் படைத்தவர்கள் எல்லோரையும் விட தான் உயர்ந்தவராகக் காட்டிக் கொள்வர்.

உண்மையில் அவர்கள் அப்படிப்பட்டவராக இருக்க மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர் என்னதான் தான் படாடோபம் காட்டினாலும் அவருக்குப் பின்னால் மற்றவர்கள் அவரை

இது நகைச்சுவை பாட்டுன்றாலும் பொருள் பொதிந்த பாடல். அதாவது வரவு எட்டணா என்றால் செலவு அதற்குள் அடங்க வேண்டும். அதற்கு மீறினால் அந்த மீறிய செலவைச் சரிகட்ட கடன் வாங்க வேண்டும். அந்தக் கடனை அடைக்க முடியாமல் திண்டாட வேண்டிய மற்றவர் முன் கேவலமான நிலைக்கு ஆளாக நேரிடும். அதைத்தான்

அன முதலில் அதிகம் செலவானால்
 மானம் இழந்து மதிக்கெட்டுப் போனதிசை
 எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
 நல்லார்க்கும் பொல்லனாய் நாடு

என்ற பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பொருள் படும்படியான பாடல்தான் அது.

திரைத்துறையில் கொடிகட்டிப் பறந்தவர்கள் எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதரும், நகைச்சுவை வேந்தன் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனும் ஆவர். இருவரும் ஏதோவொரு காலக் கோளாறால் வழக்கில் சிக்கி வெளிவந்தனர்.

அந்தக் காலக்கட்டத்தில் கையில் போதிய பொருளில்லாமையால் பல இன்னல்களை அனுபவித்தனர். அவ்வளவு பெரும்புகழோடும் வாழ்ந்த அவர்களைக் கை தூக்கிவிட எவரும் அப்போது முன் வரவில்லை.

தியாகராஜ பாகவதர் பல இன்னல்களை அடைந்து அவதிப்பட்டார். என்.எஸ்.கே. இல்லை என்று சொல்லாது வாரிக் கொடுத்த வள்ளல்.

ஒருமுறை ஒருவர் அவரிடம் உதவிக் கேட்டு வந்தபோது தன்னிடம் அவருக்குக் கொடுப்பதற்குக் கையில் பணமில்லாததால் தன்னிடமிருந்த வெள்ளிக்கூலாவைக் கொடுத்தாராம்.

இவர் நடவடிக்கை படாடோ பமில்லை; பரோபகார குணம்படைத்த வள்ளல். ஆனாலும் கேட்பவருக்கெல்லாம் கொடுத்துக் கை சிவந்தவர்.

எனக்குத் தெரிந்த நண்பரொருவர் எல்லா வசதிகளுடனும் வாழ்ந்தார். அவர் மனைவி ஆடம்பரப் பிரியை. அவரும் மனைவி மனம் கோணாமல் நடப்பவர். ஒரு கார் போதும். இரண்டு மூன்று கார்கள். அளவிற்கு அதிகமான நகைகள். பட்டுப் புடவைகள் கணக்கிலடங்கா. ஆடம்பர உணவகங்களுக்குப் போக விரும்புவார்.

அந்தக் காலத்திலேயே வீட்டில் ஆடம்பரப் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து அடுக்குவார். இப்படியே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் சொத்துக்கள் கரைந்து குறைந்தது. பகட்டாக வாழ்ந்தவர். அதனால் பகட்டு நகைகளைப் போட்டுக் கொண்டார். உணவில் பகட்டு உணவு கிடையாதே.

மனிதர் மனைவியால் நொந்து நூலாகிவிட்டார். கடன் தொல்லை. எல்லாவற்றையும் விற்றார். இறுதியில் இருக்கின்ற வீட்டையும் விற்றார். சாதாரண அற்ப வாழ்க்கை நடத்தும் அவல நிலைக்கு வந்து விட்டார்.

அதனால் வீட்டில் அமைதி அழிந்தது. கணவன் மனைவியிடம் எப்போதும் சண்டை. பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கல்விக் கொடுக்க முடியவில்லை. இவை யாவும் எதனால் வந்தது? படாடோப பகட்டான வாழ்க்கையால் வந்தது.

நம் திருவள்ளுவர் இருக்கின்றாரே; மனுஷன் எதையும் விட்டு வைக்கவில்லை. அதற்கும் ஏற்ப குறட்பாக்களை எழுதி வைத்துள்ளார். இதோ:

அளவுஅறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

மக்கள் நலம் நாடும்,

நீதிபதி மூ.புகழேந்தி

உறவைக் காக்க உயில் உயிரைக் காக்க உறுப்பு

ஆசிரியர்: பொறிஞர் திரு. சீனி.வரதராஜன்

மேனாள் கூடுதல் தலைமைப் பொறியாளர்

மனித வள மேம்பாடு,

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்,

ஆலோசகர் - ஓமன் மின் தொடரமைப்புக் குழுமம்.

பக்கங்கள்: 136

விலை: ரூ 140/-

நூல் கிடைக்குமிடம்: சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை.

வீடுகளில் பின்பற்றப்படும் அறம் தான் வீதிகளிலும் இருக்கும். அன்றைய காலங்களில் கூட்டுக்குடும்பக் கலாச்சாரங்கள் இல்லங்களில் அறத்தைக் கட்டிக் காப்பதில் பெரும் பங்கு வகித்தன. இன்றையக் காலங்களில் அத்தகைய முறை குறைந்து முதியோர்களின் இருப்பிடமாக முதியோர் இல்லங்களில் அகதிகளாக இருக்கின்றனர். மூப்பு என்பது தனக்கும் பொது என்பதை மறந்து இளையவர்களும் உறவுகளிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றார்கள். இன்றைய காலத்தில் பொருளைக் கூட ஈட்டி விடலாம். ஆனால், உறவுகளைப் பேணுவது கடினம். ஈட்டியப் பொருளை, அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டுச் செல்ல வேண்டிய முறையையும், தானங்களில் சிறந்ததாகக் கூறப்படும் உடல் தானம், உறுப்பு தானம், இரத்த தானம், கண் தானம் போன்றவற்றின் முக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றை செய்வதற்கான முறையையும், எடுத்துக்காட்டுக்களுடனும், மாதிரிப் படிவங்களுடனும் விளக்கியுள்ளார் நூலாசிரியர். இது இவருடைய இரண்டாவது நூல். ஒரு சாமன்யன் முதல் அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டிய வாழ்க்கைக் கல்வியின் ஒரு பகுதியைத் தனி ஒருவராகப் புத்தகமாக்கியுள்ளார் என்பதே இந்தப் புத்தகத்தின் வலிமை. ஒவ்வொரு

வீட்டிலும் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய இப்புத்தகத்தில் உள்ள செய்திகள் விலை மதிப்பற்றவை. இப்புத்தகத்தின் தாளுக்கும், அச்சுப்பணிக்கு மட்டுமே விலை சொல்ல இயலும்.

திரு.சி.இராஜேந்திரன் IRS அவர்கள் நூலாசிரியரைப் பற்றி அறிமுகம் செய்துள்ளார். பன்முகத்திறமையாளர் டாக்டர். சதா சேஷய்யன் அவர்கள் (குணை வேந்தர், தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்), சென்னை உயர் நீதி மன்றம் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூத்த வழக்கறிஞர் Dr. A.E. செல்லையா அவர்கள் மற்றும் சென்னை உயர் நீதி மன்ற வழக்கறிஞர் திருமதி S. ஆனந்த பகவதி அவர்கள் ஆகியோர் இந்நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கி இப்புத்தகத்திற்கு மேலும் ஒளி சேர்த்துள்ளார்கள். உறவுகள் மேம்பட, மனிதம் தழைக்க ஒவ்வொரு தனி மனிதருக்கும் பொறுப்புள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டிய நூல் இது.

பணத்தினைப் பெருக்கு!

ஏன்? எப்படி? எதற்கு?

ஆசிரியர்: பொறிஞர் திரு. சீனி.வரதராஜன்

மேனாள் கூடுதல் தலைமைப் பொறியாளர்

மனித வள மேம்பாடு,

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்,

ஆலோசகர் - ஓமன் மின் தொடரமைப்புக் குழுமம்.

பக்கங்கள்: 256

விலை: ரூ 200/-

நூல் கிடைக்குமிடம்: சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை.

இந்த உலகம் தற்போது பொருளைத் தேடி ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. இதில் இருக்கும் அறமும், பெற்ற பொருளினால் கிடைக்கும் இன்பமும் குறைவே. இவ்வாறான சூழ்நிலையில், பணத்தினைப் பெருக்கு! ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என்ற இந்நூல் சரியானதொரு காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகவே தோன்றுகிறது. இக்காலத்திற்கு மட்டுமன்றி எக்காலத்திற்கும் தேவையான ஒன்று. இந்த புத்தகத்தை மூன்று விதமாக வாசிக்கலாம். அவையாவன:

1. அறிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கியக் கருத்துக்களை, அதற்குப் பொருத்தமான குறளும், அதன் விளக்கத்தோடு படித்து அறியலாம். அத்துடன் வணிக மொழியான ஆங்கிலம் அறத்தை விளக்கும் அழகையும் ரசிக்கலாம்.

2. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் உள்ள முன்னுரையை எடுத்துக்காட்டுகளான சம்பவங்கள், கதைகள் போன்றவற்றோடு உரை வடிவில் படிக்கலாம்.

3. குறள் நெறியுடன், கடலாய் நிறைந்து, விண்ணாய் நீண்டிருக்கும் தமிழ்ச்சுரங்கத்தில் கொட்டிக்கிடக்கும் பொக்கிஷங்களான இலக்கியங்கள், மறை நூல்கள் பலவற்றின் சில பகுதிகளைச் சேர்த்துப் படிக்கலாம். அத்துடன் தமிழின் இனிமை, குறளின் பெருமை, பல இலக்கியங்களின் ஒத்த பார்வை, மறை நூல்களின் பொதுத்தன்மையை அறியலாம். இதன் மூலம் இதில் உள்ள இலக்கியங்களைத் தேடி ஒவ்வொன்றினையும் படித்து உய்ய ஆர்வமும் பிறக்கும். இனைய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வாசிக்கும் ஆர்வத்தினையும் பெருக்கும்.

மேலும், இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும்போது ஒரு பொறிஞராகிய இந்நூல் ஆசிரியரின் உள்ளத்தில் உள்ள இலக்கிய தாகம், சமூக அக்கறை, உலகப் பொதுமறையில் அவர் கொண்ட ஈடுபாடு இவற்றினை அறியலாம். சிறந்த ஆளுமையுடைய இந்த நூலாசிரியரின் முதல் நூல் இது.

சொல்லில் பொருள் இல்லையேல், மொழிக்குச் சிறப்பு இல்லை. வாழ்க்கைகளுக்குத் தேவையானப் பொருளை ஈட்டவேண்டிய முறை, அதனைக் காத்து, பிறர்க்கும் பகிர்ந்து, அதனால் மகிழ்வது, பொருளை ஈட்டுவதினால் பெறும் பலன், அறவழியில் நிற்க வேண்டியதன் அவசியம், அவ்வாறு நின்று பெறப்படும் பொருளின் மதிப்பு என விளக்கியுள்ள இந்நூல் 20 பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அறவழியிலிருந்து விலகிச் செய்யக்கூடாதவைகளும், அதன் விளைவுகளும் இதில் அடக்கம்.

இந்த அரிய நூலினை, மேனாள் உயர்நீதி மன்ற நீதியரசர் திரு.கே.என். பாஷா அவர்கள், சென்னை செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் பதிவாளர் முனைவர் திரு.மு.முத்துவேல் அவர்கள், மயிலைத் திருவள்ளூர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிறுவனச் செயலர், சேவாரத்தனா, கலைமாமணி டாக்டர் சேயோன் அவர்கள் முறையே வாழ்த்துரை, மதிப்புரை மற்றும் அணிந்துரை அளித்து சிறப்பித்துள்ளனர். திரு.சி.இராஜேந்திரன் அவர்கள் நூலாசிரியரைப் பற்றி அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

இந் நூலைப் படித்தால், அது இந்நூலுக்கும், நூலாசிரியருக்குக் கிடைத்த வெற்றி மட்டும் அன்று. வாசகர்களாகிய தங்களுக்கும் கிடைத்த வெற்றி! நன்றி!

இரு நூல்களும் திறனாய்வு செய்தவர்:

கவிஞர் மாலதி இராமலிங்கம்,
புதுச்சேரி - 605 004.

முருக இலக்கிய மாநாடு

செங்கால் செஞ்சேவல் வெற்றிக் கொடியோனே
ஓங்கார வெள்ளையிலாடிய சிங்காரவேலனே
செங்கரத்தில் ரையாறு சூடிய கதிர்வேலேனே
செங்குன்றமென ஆல் மலைவாழும் முருகோனே
செங்காலன் செங்கதிர் வேலாயுதப் பெருமானே
வேலாயுத சுவாமியே சரணம்!!

வெற்றிகரமாக முருக இலக்கிய மாநாடு உலகளவில் நடைபெறுகின்றது. இதில் மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்கு திருப்பீடமும், ஆஸ்திரேலிய தமிழ் வளர்ச்சி மன்றமும், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகமும், தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகமும், சென்னை எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்வி நிறுவனமும், சிட்னி சைவ மன்றமும், ஓம் தொலைக்காட்சியும் ஊடக அனுசரணையுடன் இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இவ்விழாவின் ஒரு பகுதியாக இணைய வழியாக பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கமும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்கு திருப்பீடம் தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகள் அவர்களது அருளாசியோடு, கதிர்வேல் கவசம் குறுந்தகடு இசைத்தட்டு வெளியீட்டு விழாவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

சுவிட்சர்லாந்தில் செங்காலன் திருத்தலத்தில் கதிர்வேலாயுத சுவாமிகள் குடிகொண்டிருக்கிறார். கதிர்வேலாயுத சுவாமிகளால் ஈர்க்கப்பட்டு இந்தியா, தமிழ்நாடு, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் தொலைநிலைக் கல்வி இயக்கம், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் டாக்டர் க. பரமேஸ்வரன் அவர்கள் கதிர்வேல் கவசத்தைப் பாடியுள்ளார். அவர் முருகனுடைய அருளுக்கு ஆட்பட்டு முன்னாளில் பாகவதம், பரங்கிரி அம்மாளை எழுதியும், பாடியும் தென்னாடுகளில் பெயரும் புகழும் பெற்ற நல்லகுமார் கவிராயரின் மகன் வழிப் பேரனாவார்.

அவர் கருப்பையா முத்துப்பிள்ளை பரமேஸ்வரக் கவிராயர் ஆவார். இவர் சிவகங்கைச் சீமை கங்கங்குளக் கவிராயர் எனப் போற்றக்கூடியவர். சுவிட்சர்லாந்தில் சார்வரி வருடம் ஆவணி மாதம் 15ஆம் நாளில் செங்காலன் நகரில் குடிகொண்டுள்ள கதிர்வேலாயுத சுவாமிக்கு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அந்த கும்பாபிஷேகத்திற்கு மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்கு திருப்பீடம் சொற்பொழிவு செய்ததில் இந்த கவிராயர் கதிர்வேல் கவசத்தை பாடிச் சொற்பொழிவு செய்தார். தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகள் அரங்கேற்றம் செய்வதற்கு அருளாசி வழங்கினார்.

இக்கதிர்வேல் கவசத்தில் தமிழ் இலக்கணம் பொதிந்து உள்ளது. தமிழ் எழுத்துகள் 247ம் முருகனுடைய வடிவமாகும். இலக்கணமே முருகன் எனக்

கூறலாம். உதாரணத்திற்கு அகரம் என்றால் அ - என்ற எழுத்தைக் குறிக்கும். ஆகாரம் என்றால் ஆ - என்ற எழுத்தையும் குறிக்கும். அது ஆறுமுகனையும் குறிக்கும். உயிர் 12 எழுத்து, மெய் 18 எழுத்து, உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்தது உடலாகும். கசடதபற - வல்லினம் ஆறு. முருகனின் வலது கரங்கள் அது நஞ்நாமண - மெல்லினம் ஆறு. முருகப் பெருமானின் இடது கரங்கள் ஆறு. ஆக மொத்தம் உயிரெழுத்து 12, அதுபோல் 12 கரங்கள், 12 விழிகள் உண்டு. ஆயுத எழுத்து ஒன்று. அதுவே கதிர்வேலாயுதம் ஆகும். அ, இ, உ - சுட்டெழுத்து 3, அது மூன்று கண்களை உடைய, சிவனின் முக்கண்ணில் இருந்து நெருப்புப் பொறியில் பிறந்தார். இவ்வாறு வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஆகிய 18 மெய்யும், 12 உயிரும் முருகனுடைய வடிவமே.

இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் இக் கதிர்வேல் கவசம் அமைகிறது. நமது உடலில் உள்ள நோய்கள், பிணிகள் முதலியன நீங்க வேண்டும். இந்த உலகம் கொரோனா, இயற்கை சீற்றங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். விவசாயம் செழித்து உலக மக்கள் நலமுடன் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வேண்டும் என்றும், கதிர்வேலன் கவசமாக இருந்து அனைவரையும் பாதுகாப்பார் என்று கூறுகிறது. கதிர்வேல் கவசத்தை நித்யபூர் மகாதேவன் தனது இனிய, அருமையான குரலில் பாடியது அருளினை வழங்கும் நிகழ்வாக உள்ளது. இக்கதிர்வேல் கவசத்தை இசைமேதை டி.வி. ரமண ஐயா அவர்கள் இசை அமைத்து நம்மை முருகனிடம் கூட்டிச்செல்வதுபோல அமைந்திருக்கின்றது. இந்தக் கதிர்வேல்

கவசம் உருவாகக் காரணமான மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்கு திருப்பீடம் தவத்திரு. பாலயோகி சுவாமிகள் அவர்களுக்கு சவிட்சர்லாந்து கதிர்வேலாயுத சுவாமி நிர்வாகம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச் சொற்கள் மிகவும் அருமை. இக்கவசம் வெண்பா, இணைக்குறள் வெண்பா, எதுகை மோனை இலக்கணம் என நயமிகுந்தததாக அமைந்தது சிறப்புடையது. இக்கவசத்தைப் பாடி முருகனுடைய அருளைப் பெறுவோம்.

கதிர்வேல் கவசம் இறுவட்டு வெளியீடு

ஐரோப்பாவில் பிரபலமான ஆலயங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் சவிட்சர்லாந்து செங்காலன் சென்மார்க்கிறெத்தன் பதியுறை அருள்மிகு ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுதசுவாமி மீது பாடப்பட்ட கதிர்வேல் கவசம் இறுவெட்ட கடந்த 1.3.2021 அன்று விழா நடத்தி வெளியிடப்பட்டது.

மலேசியா திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடத்தின் ஏற்பாட்டில் இணைய வழியாக ஆஸ்திரேலியா சிட்னியில் இடம்பெற்ற ஐந்தாவது முருகபக்தி மாநாட்டின் இறுதிநாளான கடந்த திங்கட்கிழமை (1.3.2021) அன்று கதிர்வேல் கவசம் இறுவட்டையும் பாராயண நூலையும் அருள்மிகு ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுதசுவாமி ஆலயத் தலைவர் திரு. வே. கணேசகுமார் வெளியிட்டார்.

கதிர்வேல் கவசத்தை மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் க. பரமேஸ்வரன் யாத்துள்ளார். கலைவாணி நித்யஸ்ரீ மகாதேவன் திகட்டாத தேனமுத குரலில் பாடியுள்ளார். சிவபுராணம் டி.வி. ரமணி இசையமைத்துள்ளார்.

கதிர்வேல் கவச இறுவட்டை வெளியிட்டு உரையாற்றினார் கணேசகுமார்.

ஆலயத்தின் பெருமைகளையும் கதிர்வேலனின் அருளையும் எடுத்தியம்பும் வகையில் இந்தக் கவசம் வெளியிடப்படுகிறது. கதிர்வேலனின் கிருபை சகலருக்கும் எந்நாளும் கிடைக்க இந்தக் கவசம் உதவும். இதை யூடியூப் இணைய வழியாக கேட்கலாம்.

இக்கவசம் மலேசியா திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடத்தின் தலைவர் திரு. பாலயோகி சுவாமிகளின் அருளாசியுடன் வெளியிடப்படுவதை முன்னிட்டு பெருமையடைகிறோம் என்று கூறினார்.

இலங்கையில் முருக பக்தி மாநாடு நடைபெற்றபோது கதிர்காமக் கந்தன் மீது அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்களை இறுவட்டாக ஆலயம் வெளியிட்டதையும் தலைவர் அந்த உரையில் நினைவு கூர்ந்தார்.

வலியைப் போக்கும் வழிகள்

டாக்டர் சுஜாதா புகழேந்தி

வலிகளைப் போக்க தைலத்தை தேடியது போதும். இனி வலி ஏற்பட்டால் ஆப்பை தேடி (Paindoctor.online/sparrc.com) பதிவிறக்கம் செய்தால் ஆப் மூலம் நேரடியாக உங்களிடம் கேள்வி கேட்டு உங்கள் வலிகளை போக்குகிறார் டாக்டர் சுஜாதா புகழேந்தி. ஆன்லைன் மூலமாக ஆலோசனையும் கிடைக்கும். கொரோனா தொற்று பரவலும் தடுக்கப்படும் என்பது கூடுதல் கிட்டி. வாழ்க்கையில் நான் நினைக்கும் இலக்கை நோக்கிச் செல்ல வலி தேவை. ஆனால், அந்த வலியிலேயே மனம் தவித்திருந்தால் அடுத்தபடி ஏற முடியுமா? வலி ஏற்படும்போது மருந்து மாத்திரைகள், மட்டுமல்ல யாராவது ஆறுதலாக பேசமாட்டார்களா என்ற எண்ணம் அனை வருக்கும் வருவது இயல்பே. வலியை நீக்கும் வழியை கற்றுத் தருகிறார் டாக்டர் சுஜாதா புகழேந்தி. இவர், இந்தியா முழுவதும் 14 இடங்களிலும் சென்னையில் 8 இடங்களிலும் பிசியோதெரபிஸ்ட் மையம் வைத்துள்ளார்.

இந்த மையத்தில் டாக்டர்கள், ஸ்போர்ட்ஸ் பிசியோதெரபிஸ்ட்டுகள் பணியாற்றுகின்றனர். கிரிக்கெட், புட்பால், கபடி உள்ளிட்ட பல்வேறு விளையாட்டு வீரர்களுக்கு பிசியோதெரபிஸ்டாக இருந்து வழிகாட்டுகிறார். ஏனெனில் விளையாட்டு வீரர்கள் சிறிது கவனம் பிசிகினாலும் ஆபத்து ஏற்படும். கை, கால்கள் பிசகிவிடும். விளையாட்டு வீரர்களுக்கு உடல் வலி, தசை பிடிப்பு, சுளுக்கை நீக்கி மீண்டும் எழுந்து பயிற்சிபெற உற்சாகப்படுத்தி வருகிறார். இதுபற்றி சுஜாதா புகழேந்தி சொல்வது:

‘கொரோனாவால் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று ஆன்லைன். செல்லே எடுக்கக்கூடாது என்று நாம் குழந்தைகளை கண்டித்தோம், எச்சரித்தோம். ஆனால், தற்போது குழந்தைகள் ஆன்லைன் மூலமாகவே படிக்கின்றனர். இந்தியாவில் இருந்து அமெரிக்கா, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கு ஆன்லைன் மூலமாக வலி நிவாரணம் குறித்து வகுப்பு எடுத்து வந்தோம். தற்போது சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கே ஆன்லைன் மூலம் வகுப்பு எடுத்து வருகிறோம். எங்கள் பிசியோதெரபிஸ்ட், உங்களுக்கு நேரடியாக ஆலோசனை வழங்குவதுடன் எப்படி செய்ய வேண்டும் என்ற வழிமுறைகளையும் செய்து காட்டுவார்.

ஆன்லைனை பொறுத்தவரை மிகவும் கவனமாக கையாள வேண்டும். யூடியூப்பில் பார்த்து பாட்டு, டான்ஸ் வேண்டுமானால் நாமாக கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், வலி நிவாரணத்தை பொறுத்தவரை பிசியோதெரபிஸ்ட்டிடம் ஒருமுறை நேரடியாக ஆலோசனை பெற்ற பின்பு ஆன்லைன் பயிற்சி எடுப்பது மிகவும் அவசியம். யூடியூப்பில் பார்த்துவிட்டு பிசியோதெரபிஸ்ட்டின் ஆலோசனை, வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் எந்த ஒரு பயிற்சியும் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் ஒவ்வொருவரின் உடல் வாக்கும் தனித்துவமானது. ஒருவருக்கு இருக்கும் உடல் பிரச்சனை

இன்னொருவருக்கு இருக்கும் என்று நாம் கருத முடியாது. எனவே நாம் முதலில் ஒரு பிசியோதெரப்பிஸ்ட்டிடம் நேரடியாக ஒருமுறை கவுன்சிலிங் டிரீட்மெண்ட் எடுத்துவிட்டு அதற்கு பின்பு வேண்டுமானால் ஆன்லைன் பயிற்சியை தொடரலாம். எங்கள் தெரப்பிஸ்ட்கள் ஒவ்வொருவரின் உடல் நிலைக்கு ஏற்ப பயிற்சி தருவார்கள்.

வலி என்பது எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்படும். குழந்தைகள் விளையாடும்போது தவறி கீழே விழுந்து வலி ஏற்படலாம். விபத்து

காரணமாக வலி ஏற்படலாம். முதியவர்களுக்கு எலும்புகள் தேய்வதன் மூலமாக வலி ஏற்படலாம்.

சென்னை போன்ற நகரங்களில் குழந்தைகள் ஓடி விளையாட இடம் இல்லை. ஏன் நடக்கக்கூட இடம் இல்லை. அதனால் ஓடத் தெரியாமல் ஓடியும் விளையாடத் தெரியாமல் விளையாடியும் குழந்தைகள் கீழே வீழுகின்றனர். அதனால் சின்ன சின்னக் காயங்கள் ஏற்படுகின்றன. குழந்தைகள் உடல் வளரும் நிலையில் இருப்பதால் அவர்களை விரைவாக குணப்படுத்தலாம். விபத்து காரணமாக உடல் வலி ஏற்படும்போது அவர்களுக்கு உரிய மருந்து, மாத்திரை, உடற்பயிற்சியுடன் கொஞ்சம் தன்னம்பிக்கையான வார்த்தைகள் சொல்லி ஊக்கப்படுத்தி வலியை போக்கலாம்.

முதுமையின் காரணமாக, உடலில் மூட்டுகள் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது. எனவே, முதியவர்களின் வலியை குணப்படுத்துவது சற்று கடினமானது. முதலில் படி ஏற கஷ்டப்படும் முதியவர், படி ஏறிய பின் மூச்சு வாங்குவதாக கூறுகிறார். பின்பு ஒரு கட்டத்தில் சுத்தமாக படியே ஏற முடியாத நிலையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதற்கு காரணம் அவர்களது வயது மூப்புதான். முதியவர்களின் உடலின் எலும்பு மஞ்சை தேய்வதால், அவர்களுக்கு மிகவும் பொறுமையாக சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். முதியவர்கள் மிகவும் மெதுவாகத்தான் வலியில் இருந்து மீள்வார்கள்.

தினமும் காலை எழுந்தவுடன் பல் துலக்குவது, குளிப்பதுபோல் அரை மணி நேரம் உடற்பயிற்சி எடுப்பது மிகவும் முக்கியமானது. தற்போது வலிகள் ஏற்படவும், பல நோய்களுக்கு காரணம் உடற்பயிற்சி இல்லாதது, உணவுக் கட்டுப்பாடு, தூக்கம் இல்லாமை, மன அழுத்தம் காரணமாகவும் உடலில் வலி ஏற்படுகிறது. இதிலிருந்து விடை பெற மூச்சுப்பயிற்சி, தியானம், யோகா ஆகியவற்றை கற்றுக் கொடுக்கிறோம்.

நாங்கள் சிகிச்சை தருவதற்கு முன்பாக எங்களிடம் வருபவர் என்ன தொழில் செய்கிறார், அவருடைய அன்றாட பணிகள், உணவுப் பழக்கம் என்ன என்பதை பார்த்து அதற்கு ஏற்றவகையில் உடற்பயிற்சி தருகிறோம். உட்கார்ந்த இடத்திலேயே வேலை செய்பவர்கள், எப்பொழுதுமே பைக் அல்லது வாகனத்தில் பிரயாணம் செய்பவர்கள் என அவர்களது வேலைக்கு ஏற்ப உரிய ஆலோசனை தருகிறோம்.

பள்ளி நாட்களில் நாம் உக்கி போடுவோமே அதை தண்டனையாக்கி விட்டோம். உண்மையில் அது நல்ல உடற்பயிற்சி. அந்த உடற்பயிற்சியை அனைத்து வயதிலும் செய்யலாம். கீழே உட்கார்ந்து கைகளை ஊனாமல் மேலே ஒருவர் எழுந்து நின்றால் அவர் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறார் என்று அர்த்தம். உங்கள் ஆரோக்கியத்தை பரிசோதனை செய்ய இது ஒரு நல்ல வழி.

காய்ச்சல் ஏற்படுகின்ற போது உடல் வலியும் உடனே வந்து விடும். அதற்கு காரணம் சரியான ஓய்வு இல்லாமல் வேலை செய்ததுதான். ஒரு சிலர் 8 மணி நேர தூக்கம் கூட இல்லாமல் வேலை செய்கின்றனர். அந்த வேலையால் ஏற்படுகின்ற உடல் வலி உடலுக்குள் தேங்கிக் கிடக்கும். காய்ச்சல் வரும்போது உடல் வலி நம்மை பாடாகப்படுத்தும். அந்த சமயத்தில் நல்ல ஓய்வதான் தேவை.

உடல் நலத்தைப் பொருத்தவரை, எந்த பிரச்சினையும் வரும் முன் காப்பதே சிறந்தது. அதற்கு, இந்த நான்கு விஷயத்தை கடைப்பிடித்தால் போதும் என்கிறார், ஆழ்வார்பேட்டையைச் சேர்ந்த, ஸ்போர்ட்ஸ் பிசியோதெரப்பிஸ்ட் சுஜாதா புகழேந்தி. அவரிடம் சில கேள்விகள் கேட்டோம். அதற்கு அவர் தந்த பதில்களைப் பார்ப்போம்.

உங்களுடைய முக்கிய பணி என்ன?

வினையாட்டு வீரர்களுக்கான சிறப்பு, பிசியோதெரப்பிஸ்ட்டாக இருக்கிறேன். இதற்கான எங்கள் மையம், இந்தியா முழுதும், 16 இடங்களில் செயல்படுகின்றன. சென்னையில் மட்டும், எட்டு மையங்கள் உள்ளன. எங்களுடன், மருத்துவர்களும், 200 ஸ்போர்ட்ஸ் பிசியோதெரப்பிஸ்ட்களும் இணைந்துள்ளனர். இப்போதுள்ள வாழ்க்கை முறையில், மக்களுக்கு ஏற்படும் உடல் வலிகளை குறைப்பதே, எங்கள் முக்கிய பணி.

எந்த மாதிரியான பிரச்சினைகளே இருக்கின்றன?

இன்று பலருக்கு, தினமும் உடற்பயிற்சி செய்யும் எண்ணமே இல்லை. ஆரம்பத்தில் இருந்தே உடற்பயிற்சி செய்வோருக்கு, உடல் வலி, வேதனை மிகவும் குறைவு. நாங்கள் பார்க்கும் பெரும்பான்மை சதவீத மக்கள், உடல் உழைப்பு இல்லாததால், மூட்டுவலி, முதுகுவலி, முழங்கால் தேய்வு என, வாழ்க்கையை வலியோடு தான் கடக்கின்றனர். இப்பிரச்சினைகளோடு, வயதானவர்களே அதிகம் வருகின்றனர். எல்லா வயதிலும் பத்தில் ஆறு பேர் அதிக எடை பிரச்சினையை கூறுகின்றனர். சிலர் சிக்ஸ்பேக் எதிர்பார்த்தும் வருகின்றனர்.

இவர்களுக்கு எந்த மாதிரியான சிகிச்சைகளை வழங்குகிறீர்கள்?

இதற்கு தீர்வு, உடற்பயிற்சி மட்டுமே. எதுவுமே செய்யாதவர்களுக்கு, சின்னச் சின்ன உடற்பயிற்சிகளை சொல்லிக் கொடுத்து, உடற்பயிற்சி மீது ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துவோம். அதை தொடர்ச்சியாக செய்யும்போது ஏற்படும் நல்ல பலன்களை, அவர்கள் அறியச் செய்வோம்.

ஜிம் பயிற்சிக்கும், உங்கள் பயிற்சிக்கும் என்ன வித்தியம்?

ஜிம் பயிற்சியாளர், வழக்கமான பயிற்சிகளை, அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி தான் சொல்லிக் கொடுப்பார். ஆனால், நாங்கள் உடல்வாகை ஆராய்ந்து, எந்தமாதிரியான வேலை செய்கிறீர்கள்; அதனால் என்ன கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறீர்கள்; வேலையை சரியான முறையில் செய்கிறீர்களா என்பதை கவனிப்போம். இதனாலும் வலிகள் ஏற்படும். இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கு எந்த மாதிரி உடற்பயிற்சி, எவ்வளவு காலம் செய்தால் சரியாக இருக்கும் என்பதை கணித்து சொல்வோம்.

உடல் வலிகள் குறித்து, எந்த வயது முதல் விழிப்புணர்வு தேவை?

உடல் நலத்தை பொருத்தவரை, வரும் முன் காப்பது எப்போதும் சிறந்தது. இதற்கு, நான்கு விஷயம் முக்கியம். ஒன்று, சரியான உடற்பயிற்சி, உடல் உழைப்பு. தினமும் ஒரு மணி நேரம், கடினமான உடற்பயிற்சி செய்து, 20 மணி நேரம் தூங்கியும், நிறைய சாப்பிட்டபடி இருந்தால், உடற்பயிற்சி செய்ததற்கு பலன் இல்லை. இரண்டாவதாக, குறைந்தபட்சம், ஏழு முதல் எட்டு மணி நேரம், ஆழ்ந்து தூங்க வேண்டும். தூக்கம் மட்டுமே, உடலுக்கும், மனத்திற்கும் புத்துணர்ச்சி தரும்.

மூன்றாவதாக, உணவு கட்டுப்பாடு. இன்றைய உலகில், உணவு கட்டுப்பாடு மிகவும் அவசியமாகிவிட்டது. பாக்கெட் உணவுகளை தவிர்த்து, இயற்கை உணவுகளை உட்கொள்வது சாலச் சிறந்தது. நான்காவதாக, மன அழுத்தம். ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம், மன அழுத்தத்தை தரும் என்றால், அதிலிருந்து விடுபட்டு இருக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கு, தியானம், மூச்சுப்பயிற்சி சிறந்த மருந்து.

உட்கார்ந்து பணிபுரீவோர் என்ன செய்வ வேண்டும்?

அக்கறையோடு, பிராணாயாமம் செய்யலாம். ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறையாவது, உடலில், அசைவு இருக்க வேண்டும். உடற்பயிற்சியின் ராஜாவான தோப்புக் கரணத்தை, ஒரு மணி நேரத்திற்கு, ஐந்து முறை போடலாம்.

உடல் பருமன் பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்ன?

உணவு கட்டுப்பாடு மூலம், 85 சதவீதம் உடல் பருமனை குறைக்கலாம். ஆனால், உடற் பயிற்சியும் அவசியம். இரண்டையும் சேர்த்து செய்யும்போது, உடல் மீண்டும் குண்டாகாது. 25 வயதுக்கு பின், நம் உடலில், கொழுப்பை எரிக்கும் சக்தி, படிப்படியாக குறையும். அப்போதுதான், பலருக்கு உடல் உழைப்பும் குறையும்.

சமூக வலைத்தள மருத்துவர்கள், ஆலோசகர்கள் அதிகரித்து விட்டனரே?

இன்று, யூடியூப் அட்வைசர்கள் அதிகரித்துவிட்டனர். புகை பிடிப்பது, மது அருந்துவது உடல் நலத்திற்கு கேடு என்பதை போல், யூடியூப் வீடியோக்களின் கீழேயும், 'இதை வீட்டில் செய்து பார்க்காதீர்' என, கண்டிப்பாக பதிவிட வேண்டும். இன்று நிறைய பேர், கூகுளை பார்த்து விட்டு, இங்கு வரும்போதே பாதி மருத்துவராக வருகின்றனர். ஒருவர், வீடியோ பார்த்து, ஆயிரம் முறை ஸ்கிப்பிங் செய்து, வலியோடு வருகிறார். எனவே, ஒருவர் என்ன உடல் எடையில் இருக்கிறார்; அவருக்கு தேவையான உடற்பயிற்சி என்ன என்பதை, தகுந்த ஆலோசகரிடம் கேட்டு தெரிவது நல்லது.

காதல் கருவூலம்

திரைப்பட இயக்குநர், பாடலாசிரியர்

நீதிபதி ஷ. புகேழ்நீதி

6

அலைகளை வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டும் வேர்க்கடலையை வாங்கிக் கொரித்துக் கொண்டும் சுட்ட முத்துச் சோளக்கதிர்களையும் பற்களால் கடித்து மென்று கொண்டும் மெரீனா கடற்கரையில் கூட்டம் நிறைந்திருப்பது அன்றாடம் நாம் காணும் காட்சிதான். அப்படித்தான் கோமதி தோழிகளுடன் சென்றிருந்த அன்றும் நிறைந்திருந்தது.

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எல்லோருடைய கவனத்திலும் தப்பி ஒரு குழந்தை தண்ணீரில் இறங்கிவிட்டது. அதைக் கண்டுதான் அந்த ஐயோ கூக்குரல் எழுந்தது.

சொல்லப் போனால், கோமதிக்கு குளத்தில் விழுந்த அந்தக் குழந்தையின் காட்சியாகவே அது தென்பட்டது.

தோழிகளிடம் பேசிக்கொண்டிருந்த கோமதி புயல் வேகத்தில் பாய்ந்தாள். அதே நேரத்தில் தோழியரும், “கோமதி” என்று உரக்கக் கத்தினர்.

அவளுக்குக் கடல் நீச்சல் தெரியுமா என்று தோழிகளுக்குப் பெருத்த ஐயத்தையும் பயத்தையும் ஏற்படுத்த தோழியர் அனைவரும் பயந்தனர்.

நல்ல வேளை குழந்தை - அதிக தூரம் செல்லவில்லை. கரையை மோதித் திரும்பிய அலை மீண்டும் கரையை நோக்கி வருவதற்குள் கோமதி குழந்தையை மீட்டுக் கரைக்கு வர அக்குழந்தையின் தாயும் தகப்பனும் அதைக் கண்ணீருடன் பெற்றுக் கொண்டு தடாலென அவள் கால்களில் விழுந்தனர்.

“என்னங்க இது?” என்று அவள் சொல்வதற்குள் எழுந்து அழுதனர்.

அப்படியே கூட்டம் கூடிவிட்டது.

அவரவர் செல்போனில் குழந்தையைக் கோமதி மீட்டுவருவதிலிருந்து தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

கூட்டத்தில் அவரவர் இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசிகொண்டபோது கோமதி முன்னர் ஆற்றிய அந்த அற்புத செயலையும் சிலாகித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மொத்தத்தில் அன்று அளப்பரிய கூட்டத்தில் கோமதியைப் பாராட்டாதவர் என்று எவருமில்லை. அலைத்தொடும் கரையிலிருந்து அந்தப் பரந்த கடற்கரை முழுதும் அதுவே பேச்சு. எப்போதும் போல் வாட்ஸப், பேஸ்புக், ட்விட்டர் என்று எல்லாவற்றிலும் அன்றைய தொலைகாட்சி செய்திகளிலும் அது பரவியது. கோமதியின் பெற்றோருக்கு அவற்றைப் பார்த்தே செய்தி தெரியவந்துள்ளது.

கோமதியின் தந்தைக்கு அளவில்லா மகிழ்ச்சி; பெருமிதம். பிறகுதான் தோழியர் சொல்ல அவர்கள் கேட்டுள்ளனர்.

எல்லோரும் பாராட்டியதால் கோமதிக்குச் சங்கடமாகிவிட்டது.

அவள் தோழிகளை நோக்க அவர்கள் அதன் பொருளைப் புரிந்து கொண்டு புறப்பட ஆரம்பித்தனர். ஈரமான உடையுடன் அவள் வர மக்கள் எல்லோரும் அவள் பெருமையைப் பேசிக்கொண்டனர்.

ஒரு துணிக்கடையில் சுரிதார் வாங்க எல்லோரும் நுழைந்தனர்.

கோமதி ஈரமான துணியோடு நுழைந்ததும் துணி எடுத்துக் கொடுப்பவர் அவள் கையில் துணியைக் கொடுக்கத் தயங்கினார்.

கோமதிக்குச் சங்கடமாகி விட அதைக் கண்ட கல்லாவிலிருந்து முதலாளி இறங்கி வேகமாக வந்து அவளைப் பார்த்து, “சாரிம்மா...” என்று கூறிவிட்டு அந்த விற்பனையாளரை “நீ.. ஒதுங்குப்பா..” என்று அவரே எடுத்துக் கொடுத்தார்.

அது தோழியர் எல்லோருக்கும் வியப்பாக இருந்தது.

அப்போது தான் அவர் வாட்ஸப்பைப் பார்த்துள்ளார். மெரீனா பீச்சில் கோமதி ஒரு குழந்தையைக் காப்பாற்றிய வீடியோ எங்கும் பரவலாகி வந்துள்ளதைப் பார்த்துள்ளார்.

அதே பெண் ஈர உடையுடன் தங்கள் கடையில் நுழைவதைக் கண்டு சந்தேகித்து அவர்களைப் பார்க்க அந்தப் பெண்தான் கோமதி என்று முடிவு செய்து கொண்டு ஓடி வந்து அவளுக்குச் சுரிதாரை எடுத்துக் காட்டினார்.

“அம்மா. கோவிச்சிக்காதீங்க... அவருக்குத் தெரியாது. நீங்க யாருன்னு. நான் இப் போத்தான் வாட்ஸப்பிலே பார்த்தேன்,” என்று துணியைக் காட்டிக் கொண்டே பேசினார்.

தோழியர் எல்லோருக்கும் உள்ளுக்குள் சந்தோஷம். ஏதும் சொல்லாமல் அவர்கள் அவரைப் பார்த்தனர்.

இறுதியாகக் கோமதி, “ரொம்ப நன்றிங்க,” என்றிட அவர் தொடர்கிறார். “நீங்க உயிரைப் பணயம் வச்சி யாரும் செய்யத் துணியாததைத் துணிஞ்சி செஞ்சிருக்கீங்க. நீங்க நல்லா இருப்பீங்கம்மா” என்று வாழ்த்தினார்.

“எவ்வளவுங்க வெலை?” என்று மற்றொரு தோழி கேட்க அவர் பதறிப்போய், “ஐயோ பணமே வேண்டாங்கம்மா..” என்று கையெடுத்துக் கும்பிட்டார்.

தோழியர் எல்லோரும் ஒரே குரலில், “ஐயேயோ எங்களுக்கு இனாமா வேண்டாங்க,” என்றனர் பிடிவாதமாக.

“ஐயோ என்னை சங்கடப் படுத்துறீங்க .. அவங்க செஞ்சிருக்கிற காரியத்துக்கு இந்தக் கடையையே கொடுத்தாலும் ஈடாகாது” என்று மிகவும் வருந்தி சொன்னார்.

“அதில்லீங்க ..” என்று ஒருத்தி சொல்வதற்குள் மற்றொருத்தி, “அதான் விலைப் போட்டிருக்கில்ல,” சென்று செல்பை ஒருத்திக் காட்ட “சரிங்க...” என்று எல்லோரும் கவுண்டருக்கு வர உரிமையாளருக்கு முகத்தில் வாட்டம் தெரிந்தது.

“இவ்வளவு பெரிய காரியம் செஞ்சவங்களுக்கு ஒரு சிறு நன்றி செய்ய முடியலியே,” என்று தன்னுள் நொந்து கொண்டார்.

அங்கேயே டிரெஸ்ஸிங் ரூம்ல டிரெஸ்ஸை மாற்றிக் கொண்டு கோமதி வெளிய செல்லும் போது வாசல்வரை உரிமையாளர் வந்திட கோமதி, “ரொம்ப நன்றிங்க..” என்று கூறிட எல்லோரும் காருக்குச் சென்றனர்.

கோமதிதான் காரை ஓட்டுகின்றாள்.

“அம்மாடி... இவ்ளோடப் போனா இனி ராஜ மரியாதைத்தான்,” என்று ரமா கூறிட கோமதிக்குச் சங்கடமாகப் போய்விட, “என்னடி... இப்படிப் பேசுறீங்க ... இதெல்லாம் அப்பப்ப நடக்கும், நெலையானதில்லை. நீங்க ஏண்டி அலட்டிக்கிறீங்க,” என்று தோழிகளைச் சமாளித்தாள்.

“நைட் டிபனை முடிச்சிடுவோம்,” கோமதி கூற, “ஆமா..இப்பவே மணி எட்டாயிடுச்சி..” என்று சாந்தி ஆமோதிக்கின்றாள்.

அப்போது திருவல்லிக் கேணி வீதியெங்கும் இருபுறமும் கடைகளில் வண்ண வண்ண விளக்குகள் அலங்காரம் செய்ய வீதியை சொர்க்கபுரிபோல் காட்சியளிக்கச் செய்ய, “அடியே ..சென்னையிலே இருக்கிறதாலே சென்னையோட அழகை நாம் ரசிக்கிரதில்ல...” என்று நந்தினி கூற “ஆமாமா.. ஸ்வீட் கடையிலேருக்கிறவனுக்கு ஸ்வீட்டின் மேல் ஆர்வம் தோன்றாதல்லவா, அது போலத்தான் நம்ம கதையும்; ஏதோவொரு மு.வா.வின் பழைய நாவலைப் படிச்சேன்.”

“யாருடி மு.வ.?” என்று தன் தமிழ் நாவல்களின் அறியாமையை ரமா காட்ட அவள் தலையில் நந்தினி நச்சென ஒரு குட்டுவைக்க, அவள் “ஐயோ.. அம்மா” என்று தலையைத் தடவ “மண்டு மண்டு.. இதுக்கூடதெரியாம இருக்கியே..” என்று கூறுகிறாள்

“விடுபி... அவ வேணுமுண்ணா கேட்டா .. ஏதோ தெரியாமக் கேட்டுட்டுட்டா,” என்று கோமதி காரை ஓட்டிக் கொண்டே சமாதனம் செய்கிறாள்.

“இல்லடி.. நான் தமிழ் நாவல்களை சரியாப் படிக்கிறதில்லே..” என்று ரமா மேலும் விளக்க, நந்தினி, “அப்புடியே... இவங்க வெள்ளைக்காரங்க வீட்டுப் புள்ளே..அதான் தமிழ் நாவல்களை படிக்க மாட்டா..” என்கின்றாள்.

சற்று கோபமுற்றவாளாக ரமா, “நான் ஏன் இங்கிலீஷ் நாவலுங்களைப் படிக்கிறேன்னு கேளு.. தமிழ் மீடியத்திலே படிச்சதாலே எனக்கு இங்கிலீஷ் அவ்வளவா வரல.. சிலர் என்னைக் கேலி செஞ்சாங்க ...” என்றவளை இடை மறித்த நந்தினி, “அதுக்காகத் தமிழைப் படிக்க வேண்டா முண்ணாங்களா?” என்றிட ரமா, “கேளுடி.. இந்த விஷயத்தை அப்பக்கிட்டே சொல்லி வருத்தப்பட்டேன்.. அவர் அன்னைக்கு சாயந்திரமே ரெண்டு இங்கிலீஷ் நாவல்களை வாங்கி வந்து கொடுத்தது.. இப்படியே படிச்சிக் கிட்டிரு ஒனக்கு இங்கிலீஷ் தானா வந்திடுண்ணு சொல்ல.. எனக்கு ஏதோ கண்ணற்றக் குருடனுக்குக் கண்ணு கெடச்ச மாதிரி ஆயிடுச்சி.. அப்புறம் என்ன.. அதிலேயே ஊறிட்டேன்.. அதான்...” என்று அவள் முடித்தாள்.

“அவரு என்ன ஒன்னத் தமிழைப் படிக்க வேண்டாமுன்னாரா? தடுமாறுண ஒனக்கு ஒரு வழிக்கட்டிருக்காரு.. என்றிட “சரி விடுபி.. நான் நாளையிலேருந்தே தமிழ் புத்தகங்களையும் படிக்கிறேன் .. போதுமா..” என்று ரமாவே முடிவுக்கு வந்து விட்டாள். எல்லோரும் சிரிக்கின்றனர்.

இப்போது ரமா, “ஏதோ மு.வ. நாவல்லுயே அது என்ன?..” என்று அந்த ஆரம்பித்தைத் தொட்டாள்.

அதுவரைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த உமா, “பரவாயில்லையே... ரமா..” என்று பாராட்ட நந்தினி தொடர்கிறாள்.

“ஆங்... ஞாபகம் வந்திடுச்சி..” என்றிட “ஞாபகம் வருதே ,,ஞாபகம் வருதே..” என்று சாந்தி பாட ஆரம்பிக்க எல்லோரும் சிரிக்கின்றனர்.

மேலும் நந்தினியும் சிரித்துக் கொண்டே, “இதைக் கேளுங்கடி.. கரித்துண்டுங்கிற நாவல்லே பச்சையப்பன் கல்லூரிலேருந்து பார்ஸ் கார்னர்வரை போனா அவ்வளவு விஷயம் தெரிஞ்சிக்கலாமனு சொல்லிருக்காரு,” என்று முடித்தாள்.

அதற்குள் பார்த்தசாரதி கோயில் பக்கம் கார் வர “பார்த்தசாரதிக்க கோயில் கோபுரம் பாருங்கடி..” என்று சாந்தி சுட்டிக்காட்ட அப்புடியே போகும் வழியிலேயே கும்பிட்டனர்.

இப்போது ஒரு ஓட்டல் முன்னே காரை கோமதி நிறுத்தினாள். “வாங்க.. சாப்பிடுவோம்,” என்று காரைப் பார்க் செய்ய எல்லோரும் இறங்கி ஓட்டலுக்குள் நுழைகின்றனர்.

அங்கே தனியறையில் அவர்கள் ஐவரும் அமர்ந்து ஆர்டர் செய்கின்றனர். அப்போது ஓனர் அழைப்பதாக ஒரு சர்வர் வந்து அங்கு சர்வ் செய்யும் நபரை அழைத்துப் போகிறார்.

“இந்தப்பா.. ஓன் டேபுள்லே உட்கார்ந்திருக்கின்ற அந்தப் பொண்ணுங்களை நல்லா கவனி, “ என்றிட அவனும் “சரிங்க முதலாலானி..” என்று கூறி விட்டு சென்றவன் அவர்களை மிகவும் நன்றாகக் கவனித்தான்.

அது எதுவும் தெரியாமல் பில் கொடுக்க கவுண்டருக்கு வந்து பணத்தையும் பில்லையும் கொடுக்க சிரித்துக் கொண்டே முதலாளி பில்லை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு “பணம் வேண்டாம்மா,” என்று கூறுகிறார்.

பணம் டேபிளில் யார் எடுப்பார் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

“ஐயோ வேண்டாங்க ..” என்று பணத்தை அவர்கள் முதலாளிப் பக்கம் தள்ள அவர் அவர்கள் பக்கம் தள்ள அதற்குள் இரண்டு மூன்று பேர் பில் கொடுக்க வரிசையில் நிற்கின்றனர்.

அந்தக் கடையில் டிப்ஸ் கொடுப்பதோ, செர்வர் மூலம் பில் கொடுப்பதோ நடை முறையில் இல்லை. வேலையாட்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுக்கும் பொதுவுடைமைவாதி அந்த முதலாளி.

“ஏம்மா.. நீங்க செஞ்சாத்தான் சேவையா? நாங்க எங்க வழியிலே செய்யக் கூடாதா?” என்று அன்புடன் கேட்கிறார்.

அதற்கு கோமதி, “எதிர்பாராம நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி நான் செஞ்சது. ஆனா நீங்க ஓங்க உழைப்பிலே எங்களுக்குத் தர வர்றது இனாம். அது வேண்டாங்க .. உங்க நல்ல மனசுக்கு நன்றி,” என்று இரு கைகளையும் தூக்கிக் கும்பிடுகிறாள்.

முதலாளிக்கு எதுவும் பேசத் தோன்றவில்லை.

வேறு வழியின்றி முதலாளி அதை எடுத்துக் கொள்ள அவர்கள் “நன்றிங்க,,” என்று கூறிப் புறப்பட அவர்களை அவர் சில வினாடிகள் அப்படியே போவதைப் பார்த்து உட்கார்ந்திருக்கின்றார்.

கார் அண்ணாசாலையில் செல்கின்றது. “ஜனங்க நல்லவங்கத்தான்..” என்று நந்தினி சொல்றாள்.

“எல்லாம் நம்ம செயல்லேதான் இருக்கு, “ என்று ரமா சொல்றாள்

“இன்னிக்கு கோமதி செஞ்ச நல்ல காரியத்தால .. போற இடமெல்லாம் மரியாதை” அவள் முடிக்கு முன்னே “டமார்,” என்றொரு பயங்க சத்தம் காதை உடைக்கிற மாதிரியும் நெஞ்சைப் பிளக்கிற மாதிரியும் கேட்கிறது.

(தொடரும்)

தமிழிற் பிறமொழிக் கலப்பு

மறைமலையடிகள்

இந்நிலவுகிற் பழமைக் காலந்தொட்டு இன்று காறும் வழங்கி வரும் மொழி தமிழ் ஒன்றேயாம் என்பதை முன்னர் ஒரு முறை விளக்கிக் காட்டினோம்.

மற்றை மொழிகளிற் சில பன்னூறாண்டுகட்கு முன்னே இறந்து போயின. பல சின்னூறாண்டுகளாகவே தோன்றி நடைபெறுகின்றன. சில பழமையாகி இறந்தன; பல புதுமையுற்றுப் பிறந்தன.

பழமையும் புதுமையும் ஒருங்குடைய ஒரு மொழியை அவற்றினடத்தே காணல் இயலாது. மற்றுத் தமிழ் மொழியோ பழமைக்குப் பழமையுமாய் புதுமைக்குப் புதுமையுமாய்த் தன் இயல்பு பிறழாது, ஏறக்குறைய முந்நூறு நூறாயிரம் மக்களினிடையே உலாவி வருகின்றது.

இங்ஙனம் இது பண்டுதொட்டே உயிரோடு விளங்கி வருதலின், முற்காலத்தில் வழங்கிய மொழிகளின் சொற்கள் சிலவும் பிற்காலத்தில் நடைபெறும் மொழிகளின் சொற்கள் சிலவும் இதன்கண்ணே கலந்து காணப்படுதல் இயற்கையேயாம்.

யாங்ஙனமாயின், நீண்டகாலம் உயிரோடிருக்கும் ஒருவன் பல நாடுகளிலும் சென்று முயலுந் தொழின் முயற்சியும் மிகுந்த சுறுசுறுப்பும் உடையனாயிருந்தால், அவன் தனதிளமைக் காலத்தில் தன்னோடிருந்து இறந்து போனவர் வைத்த பொருள்களிற் சிவற்றையுந், தனது பிற்காலத்தில் தன்னோடிருப்பவர் வழங்கு பண்டங்களில் சிலவற்றையுங் கையாள நேர்வதுபோல, உயிரோடு சுறுசுறுப்பாய் உலவிவருந் தமிழ்மொழியுந் தான் வழங்கிய பண்டை நாளில் வழங்கியிருந்த ஆரியம், இலத்தீன் முதலான மொழிகளின் சில சொற்களையும், இஞ்ஞான்று தன்னொடு சேர்ந்து உலாவும் ஆங்கிலம் துலுக்கு முதலான மொழிகளின் சில சொற்களையுந்தான் எடுத்துப் பயன்படுத்தி வருகின்றது.

இன்னும் இதனை விளக்கிக் காட்டல் வேண்டின், உயர்ந்த மலை முகட்டில் என்றும் நீர் ஊறும் ஒரு சுனையிலிருந்து இடையறாது ஓடி வரும் ஓர் அருவி நீருக்குத் தமிழ் மொழியை ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

இனி இவ்வருவிநீர் ஓடிவரும் வழியின் இடையிடையே காப்பின்றிச் சேரும் நீருமாய் நிற்குங் குளங்குட்டைகட்கு வழக்கில் இல்லாத ஆரியம் இலத்தீன் முதலான மொழிகளையும், இன்னும் அவ்வழியின் கீழே இருபாலும் ஆங்காங்கு புதிதுத் தோன்றி தனித்தனியே ஓடும் யாறுகளுக்கு ஆங்கிலம் துலுக்கு முதலான மொழிகளையும், இவ் யாறுகளிலிருந்து பிரிந்து வந்து அவ்வருவியோடு கலக்குஞ் சிறு சிறு கால்களின் நீருக்கு அம் மொழி களிலிருந்து தமிழில் வந்து கலக்குஞ் சில சொற்களையும் ஒப்பாகச் சொல்லலாம்.

பன்னெடுஞ் காலமாக வற்றாது ஓடிவருந் தமிழ் அருவியானது தான் வரும் வழியிலுள்ள ஆரியம் முதலான பழைய குளம் கூவர்களிற் சென்று அவற்றின் சொற்களாகிய நீரையுந் தன்னோடுக் கலப்பித்துப் புதியவாக்கிப், பின்னும் இடையிடையே தன்கண் வந்து கலக்கும் பின்றைக் காலத்துச் சொற்களாகிய சிறு கால்களின் நீரையுந் தன்னுருவாக்கித் தன்னை வழங்கும் மக்கட்கும் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகின்றது.

இனி, ஒருமொழியின் சொற்கள் மற்றொரு மொழியில் வந்து கலக்கவேண்டுவதுதான் என்னையென்று வினவினால், ஒரு மொழியினைப் பேசும் மக்கள் தம் நாட்டையுந் தம் இனத்தாரையும் விட்டு நீங்காமல் இருக்கும் வரையில், அவர் தாம் இருக்கும் நாட்டின் கண்ணே பிறமொழி பேசும் பிறநாட்டார் வந்து சேராதிருக்கும் வரையில், அவர் பேசும் மொழியில் அயல் மொழிச் சொற்கள் வந்து கலப்பதற்கு இடமேயில்லை.

அங்ஙனமின்றி அவர் பல நாடுகளையும் அந் நாடுளிலுள்ள பலதிறப்பட்ட மக்களையும் போய்க் கண்டும், அவர் நாட்டுப் பண்டங்களைத் தாம் விலை கொண்டும், தம்நாட்டுப் பண்டங்களை அவர்க்கு விற்பும், அவர் தம் வழக்கவொழுக்கங்கள் சிலவற்றைத் தாங் கைப்பற்றியும், தமக்குரிய சிலவற்றை அவர் கைப்பற்றுமாறு தந்தும், ஒருவரது நாகரித்தை ஒருவர் பின்பற்றியும் ஒழுக்கும் உயர்ந்த அறிவும் உயர்ந்த நடையும் வாய்ந்தவர்களாயிருந்தால், அவர் பேசும் மொழியில் மற்ற மொழிச் சொற்கள் புகுந்து கலவாமல் இரா. ஆகவே, இம் முறையால் நோக்குமிடத்துப் பல வகையாலும் உயர்ந்த நாகரிக தமிழிற் பிறமொழிச் சொற்கள் சில வந்து கலக்கலானது இயற்கையையா மென்பது உணரப்படும்.

அங்ஙனமாயிற், பழைய காலத்திற் றமிழ் மக்கள் அயல் நாட்டவரொடு சென்று அளவளாவும் நாகரிக முதிர்ச்சி உடையவராயிருந்தா ரென்பதற்குச் சான்று முன்னரே என்னையென்னி, இற்றைக்கு ஐயாயிர ஆண்டுகட்கு முன்னரே எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் ஒன்றுமே ஒரு பெருஞ் சான்றா மென்க. அருமை பெருமையிற் சிறந்த இவ்வொரு நூலை ஒரு சிறிது உற்று நோக்குவார்க்கும், இந்நூல் எவ்வளவு பழமையுடையதாய் இருக்க வேண்டுமென்பதும், மிகப் பழைய நாளிலே இவ் வுயர்ந்த நூலை எழுதிய ஆசிரியரோடு ஒருங்கிருந்த தமிழ் முதுமக்கள் எத்துணைச் சிறந்த அறிவும் நாகரிகமும் வாய்ந்தவரா யிருந்திருக்கவேண்டு மென்பதும் அவர் உள்ளத்திற் பதியாமற் போகா.

இந்நூலின்கண் உள்ள, 'முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோ டில்லை' என்னுஞ் சூத்திரத்தார் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பொருள் ஈட்டும் பொருட்டுத் தம் மனைவி மக்களையும் நாட்டையும் விட்டு கடல் வழியே மரக்கலன்களில் ஏறித் தொலைவான நாடு நகரங்களிற் சென்று சேர்வரென்பது பெறப்படுகின்றது.

தமிழர்கள் கடல் தாண்டிச் சென்று வேற்று நாடுகளிற் போய் பொருள் முயற்சி செய்ததுப் போலவே, வேற்று நாட்டவரும் தமிழ் நாட்டிற் போந்து பல

முயற்சிகளை நடத்தினாரென்பது ஈபுரு மொழியில் எழுதப்பட்ட பழைய விவிலிய நூலினால் எளிதில் விளங்குகின்றதன்றோ?

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் கரிகாற் சோழன் என்னும் வேந்தர் பெருமான் அரசாண்ட போது, பலவேறு மொழிகள் வழங்கிய பலவேறு தேயத்தாரும் அந்நகரத்தினடத்தே போந்து கலந்திருந்து பல தொழிற் முயற்சி நடத்தினமையும், கடலுக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளிலிருந்து குதிரைகள் வந்தமையும், இமயம் மேரு முதலிய மலைகளிலிருந்து பொன்னும் மணியும், மேற்கணவாய் மலைகளிலிருந்து சந்தனக்கட்டை அகிற்கட்டைகளுந், தென்கடலிலிருந்து முத்துகளுந், கீழ்கடலிலிருந்து பவழங்களுந், கங்கை யாற்றிலிருந்து அதன் பொருள்களும் இலங்கை பர்மா என்னும் நாடுகளிலிருந்து அவற்றின் விளை பொருள்களும் அந்நகரத்தில் வந்து விலையானமையும், இற்றைக்குச் சிறிதேறக்குறைய இரண்டாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட பட்டினப்பாலையிலும் அதற்குச் சிறிது பிற்பட்ட சிலப்பதிகாரத்திலும் விளக்கமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன வல்லவோ?

கிரேக்க நாட்டிலுள்ள யவனர்கள் தமிழ்நாட்டிற் போந்து தமிழக அரசர்களின் கீழ்ப் பல அலுவல்கள் பார்த்தமை பெருங்கதை, முல்லைப் பாட்டு முதலான பழந்தமிழ்ப் பாட்டுகளில் நன்கு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் பண்டை நாளில் தமிழ்நாட்டார் அயல் நாடுகளிலும் அயல்நாட்டார் தமிழ்நாடுகளிலும் போந்து ஒருவரோடு உருவர் அளவளாவிருந்தமை இனிது புலப்படுதலின் வேற்று நாட்டவர்க்குரிய மொழிகளின் சொற்களிற் சில தொன்றுதொட்டே தமிழிற் புகுந்து வழங்குவதாயின என்று உணர்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு நேர்ந்த கலப்பின்மையை ஆராய்ந்து உணர்வார்க்குத் தமிழர் பண்டைக் காலத்திலேயே நாகரிகத்திற் சிறந்து விளங்கினாரென்பது புலனாகும்.

அங்ஙனமாயின், வேற்று நாட்டுச் சொற்கள் தமிழிற் கலந்தது போலவே, தமிழ்ச் சொற்களும் மற்றைத் தேய மொழிகளிற் கலந்து காணப்படுதல் வேண்டுமே யெனின், ஆம், தமிழ்ச் சொற்கள் பல பழைய மொழிகளிலும் புதிய மொழிகளிலுங் கலந்து வழங்கவே படுகின்றனவென்று கடைப்பிடிக்க. ஆணி, மீனம், நீர், தாமரை, கல குடம் முதலான பல சொற்கள் ஆரிய மொழியிலும், அசை, அருவி, இரும்பு, ஈன், எல்லாம், மேன்மை, முகில் முதலான பல சொற்கள் ஆங்கிலம் இலத்தீன் கிரேக்கு முதலான ஐரோப்பியர் மொழிகளிலும், அவா, இரு, ஊர், எருமை, சினம், செவ்வை முதலான பல சொற்கள் காலடி ஈபுரு முதலான மிகப் பழைய மொழிகளிலும், இன்னம் பல மற்றும் பல மொழிகளிலுமாக ஒருங்கு கலந்து காணப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் இங்கெடுத்துக் காட்டப் புகுந்தால் இக் கட்டுரை மிக விரியுமாதலின் அவை தம்மை நுண்ணிய ஆராய்ச்சியாற் பல நூலுதவி கொண்டு அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறு மொழிகள் ஒன்றோடொன்று கலக்கப் பெறுதற்கு அவற்றை வழங்கும் மக்களின் நாகரிகம் வழியாயிருத்தலால், நாகரிகம் வாய்ந்த எந்த மொழியும் மக்களையற்கையிணையும் அவரது வாழ்க்கையின் இயல்புகளையும் அமைதியாக ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்க்கல்லாமல் மற்றவர்க்கு ஒருசிறிதும் விளங்கமாட்டாது. தமிழ் மக்கள் பண்டு தொட்டே நாகரிகத்திற் சிறந்தவராயிருந்ததனால் அவரோடு பல மொழிபேசும் பல நாட்டவருங் கலந்து பழகவே மற்ற மொழிகளின் சொற்களின் சில தமிழிலுங் காணப்படுவன ஆயின.

இங்ஙனம் காணப்படுதல் தமிழ் மொழியின் நாகரிகச் சிறப்பிணையும் அதன் வளப்பத்தினையும் காட்டுகின்றதே யல்லாமல் அதற்கு அது தாழ்வாதலைக் குறிக்கின்றதில்லை.

உண்மை இவ்வாறிருப்ப, இதனைச் சிறிதும் உணரமாட்டாமல் சுவாமிநாத தேசிகர் என்பார் தாம் இயற்றிய இலக்கணக் கொத்தில், அன்றியுந் தமிழ் நூற்களவியலை அவற்றுள் ஒன்றே யாயினுந் தனித் தமிழுண்டோ எனக் கூறியது வெற்றாரவார வுரையாமன்றிப் பிறிதென்னை?

மேலும், நெடுங்காலம் உயிரோடிருந்து திகழும் ஒரு மொழியிற் பிற சொற்கள் கலத்தல் போலச் சின்னாள் உயிரோடிருந்து பின்னர் இறந்துபடும் ஒரு மொழியிற் பிறசொற்கள் மிக நுழைந்து நிலைபெறுதற்கு இடமே யில்லை. இதனாலேதான், ஆரிய மொழியிற் பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகச் சேர்ந்து காணப்படவில்லை.

ஆரியம் பல்லாயிர ஆண்டுகட்கு முன்னரே எவரானும் பேசப்படாமல் இறந்துபட்டமையின், அதன்கட் பிறசொற்கள் புகுதற்கு வழியில்லாமற் போயிற்று.

இதுகொண்டு ஆரிய மொழி உலக வழக்கிற்குப் பயன் படாமையோடு, அது நாகரிக வளர்ச்சிக்கு இசைந்த தாகாமையும் நன்கு பெறப்படும்.

ஒருவர் ஒருமொழி பேசுகின்றவராய் இருந்தால்மட்டும் அவர் மற்றமொழிச் சொற்களை எடுத்தாள நேருமல்லது, அவர் ஏதுமே பேசாத ஊமையாயிருந்தால் அவர் பிறவற்றை எடுத்தாளச் சிறிதும் இடமுண்டாகமாட்டாது. ஆதலால் உலக வழக்கிலின்றி இறந்துபட்ட ஆரியமொழி பிற மொழிச் சொற்களை ஏற்கவும் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படவும் மாட்டாதாயிற் றென்க.

இனி, உலக வழக்கின்கண் உள்ள ஒரு மொழியிற் பிற சொற்கள் வந்து சேருமாயின், அஃது இயற்கையாக நிகழ வேண்டுமே யல்லாமற் கல்வியிறிவுடைய சிலரால் அவர் தமக்குத் தோன்றியபடி யெல்லாம் அவை செயற்கையாக வலிந்து புகுத்தப்படுமாயின் அவை அம்மொழியில் நிலை பெற்று உயிர் வாழா.

இருவர் தமக்குள் தோன்றிய நேசத்தால் ஒருங்கு ஒட்டி உயர் வாழ வேண்டுமெயல்லாமல், பிறரால் வலிந்து பொருத்தப்பட்டு அவர் ஒன்றுபட்டிருத்தல் இசையாது. இவ்வியல்பு மொழிகளின் சேர்க்கையிலும்

பிறழாமல் அமைந்திருப்பதொன்றாம். ஒருமொழி வழங்கும் ஒரு தேயத்தில் உள்ளார் புதிதாக ஒரு பண்டத்தைக் கண்டுபிடித்துச் செய்து அதற்குத் தமது மொழியிற் பெயரும் இட்டுப் பிறகதனை வேறு தேயங்களிற் கொண்டுபோய் விலைப்படுத்துங் கால் அப்பண்டத்தின் பெயர் வேறுமொழியிற் கலத்தல் இயற்கையேயாம்.

இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளிலுங்கூடப், புதுப் பண்டங்கள் வாங்கும் மற்ற நாட்டவர் நாகரிகமும் உயர்ந்த அறிவும் உடையவராயிருந்தால், அவற்றிற்குத் தமது மொழியிலே புதுப்பெயரிட்டும் வழங்குவர்.

மேல் நாட்டிலிருந்து வந்து இத் தென்னாட்டில் விலையாகுந் தெளிவான ஒருவகை மட்பாண்டத்தைக் கிளாசு என்றுங் கோப்பை என்றும் வழங்குகின்றனர். கிளாசு கோப்பை என்னும் இச்சொற்கள் ஆங்கிலச் சொற்களின் திரிபுகளாகும்.

இப்பாண்டங்கள் மேல்நாட்டிற் செய்யப்பட்டனவாய்த் தமிழ்நாட்டிற்குப் புதியனவாய் இருத்தலால், இவற்றிற்குரிய ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழர் தாமும் எடுத்தாளுதல் பொருத்தமேயாம்; இப்பாண்டங்களையுங் கூட தமிழறிவு மிக்கவர்கள், கண்ணாடிக் குவளையை 'பீங்கான் கிண்ணம்' என்று தமக்குரிய தமிழ்ச் சொற்களாலேயே வழங்குவர்.

'எஞ்சின்', 'டிரெயின்', 'டிக்கட்டு', 'டிராம்', 'ஸ்கூல்', 'கமிஷன் ஏஜெண்டு', 'ஷாப்பு', 'மார்க்கெட்டு' முதலான ஆங்கில மொழிகளைப் பொதுமக்கள் அவற்றிற்கு முறையே 'பொறி' 'வண்டித் தொடர்', 'சீட்டு', 'மின்சாரவண்டி', பள்ளிக் கூடம்', 'தரகன்', 'கடை', 'அங்காடிக்கடை' முதலான தமிழ்ச் சொற்களையே இட்டு வழங்குவர்.

கல்வியறிவும் நாகரிகமும் வாய்ந்தவர்கள் இங்ஙனம் பிறநாட்டுச் சொற்களை எடுத்து வழங்க வேண்டிய இடங்களிலும் அவற்றிற்கு ஈடாகத் தமது மொழியிலுள்ள சொற்களையே நடைபெறவிட்டு வாழ்வர்.

இவ்வாறு செய்தல் அவர்க்குள்ள முயற்சியின் திறத்தையும் நாகரிகச் சிறப்பினையுந் தமது மொழியில் வைத்து பற்றினையும் வெளிப்படையாகக் காட்டுவதாகும்.

முயற்சியும் உண்மையான பற்றும் இல்லாதவர்கள் பிற மொழி பேசுவோருடன் கலந்தால் தமது மொழிச் சொற்களை விட்டுப் பிறசொற்களையே எளிதில் எடுத்தாளத் தலைப்படுவார்கள்.

தமக்குரிய மொழியை வளம்பெறச் செய்யும் முயற்சியும் அதன்பாற் பற்றும் இல்லாந் போதல் எதனால் என்றாற், பிறிதொரு மொழியிலுந் தாம் வல்லநர் என்பதைக் காட்டித் தம்மை உயர்வு படுத்திக்கொள்ளும் எண்ணமும், பொருள் வருவாய் ஒன்றிலேயே நோக்கம் வைத்து அதற்கேற்றது பிறமொழிப் பயிற்சியே என்ற பிழைபட்ட கருத்துங் கொள்ளப் பெற்றிருத்தலாலேயாம்.

இதற்கு இத் தென்றமிழ் நாட்டிலுள்ள பார்ப்பன மாந்தரும், அவரைப் பின்பற்றினவரும் விடாப்பிடியாய்க் கைக்கொண்டிருக்கும் ஒழுகலாறே ஒரு பெருஞ் சான்றாகும்.

இத் தமிழ்நாட்டின்கண் உள்ள பொருள்களை வழங்குவதற்கு ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பவும், அவற்றை விடத்து இத் தென்னாட்டிற்கு உரியவல்லாத வடமொழிச் சொற்களாலும், இப்போது சில ஆண்டுகளாக ஆங்கிலச் சொற்களாலும், அவற்றை அவர் வழங்கி வருகின்றனர்.

தமிழ் மக்கள் எல்லாருந் தண்ணீர் என்று வழங்கிவர், அவர்கள் அதனை ஜலம் என்று கூறுகின்றார்கள். 'எனக்கு ஓர் எனத்திலே குளிர்த் த நீர் கொண்டுவா, வறட்சியாயிருக்கின்றது' என்று சொல்ல வேண்டுவதை, 'நேக்கு ஒரு பாத்திரத்திலே குளுந்த ஜலங்கொண்டா, தாகமா இருக்கு' என்று வடசொற்களைச் சேர்த்தலோடு இடையிடையேயுள்ள தமிழ்ச் சொற்களையுஞ் சிதைத்துப் பேசுகின்றார்கள்.

இன்னும் 'பயன்ற செயல்' என்பதைப் 'பிரயோஜன மற்ற காரியம்' என்றும், வெயில், வெளிச்சம், வானம், காற்று, நெருப்பு, உணவு, உழவு, அலுவல், தூய்மை, நாடோறும், கல்வி என்பவற்றை முறையே சூர்ய ப்ரகாசம், ஆகாசம், வாயு, அக்தி, ஆகாரம், விவசாயம், உத்யோகம், பரிசுத்தம் திநே திநே, வித்தை என்றும் வடசொற்களால் அவர்கள் வழங்கி வருதல் எவரும் அறிவர்.

இவ்வாறு இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான வடசொற்களை அவர்கள் தமிழ் பேசுங்கால் இடையிடையே வேண்டா கூறலாய் வழங்கி வருகின்றனர். இங்ஙனஞ் செய்தல் இறந்துபோன வடசொற்களை முற்றுமே அங்ஙனம் விடாமற், சில பல சொற்களை யேனும் உலகவழக்கிற் பயிலவிடுதற்கு வழியாய் இருத்தலின் அது குற்றமாய்க் கொள்ளப்படுதலாகாதெனின், இறந்து போன வடமொழியின் சில சொற்களை உயிர்ப்பிக்கின்றேன் என்று புகுந்த பன்னூறாயிரம் மக்களுக்குப் பயன்பட்டு வழங்கி உயிரோடு உலாவி வருந் தமிழ் மொழியின் சொற்களை இறக்கச் செய்தல் எள்ளளவும் பொருந்தாது.

கையிலுள்ள பெருந்தொகைப் பொருளைக் கடலிற் கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டு, நிலத்தை அகழ்ந்து அடியிலுள்ள பொருளை எடுக்க முயல்வார் திறத்திற்குந், தமிழ்ச் சொற்களைக் கைநெகிழி விட்டு வடசொற்களை வருந்திச் சொல்ல முயல்வார் திறத்திற்கும் வேறுபாடு சிறிதுங் காண்கிலேம். வடமொழியைத் தனியே முழுதும் உயிர்ப்பிக்க முயன்றாலும் அதனைச் சிறிது பயனுடைய தென்று சொல்லலாம்.

அங்ஙனஞ் செய்ய இயலாது அதன் சொற்கள் சிலவற்றை மட்டும் உயிரோடுலவுஞ் சிறந்த மொழியில் வலிந்து புகுத்தி அம் மொழிக்குக் கேடு குழ்தல் பெரிதும் இழிக்கத்தக்க தொன்றாகும்.

இன்றியமையா இடங்களில் வடசொற்கள் சிலவற்றை எடுத்தாளுதல் வழுவென்றுயாங் கூறவில்லை, பொருள்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கையில் அவற்றை விடுத்துப் பிறவற்றைப் புகுத்தலையே பெரியதொரு குற்றமாக நினைக்கிறோம்.

பிற சொற்களை எடுத்து வழங்குதற்கு இன்றியமையா இடங்கள் என்பன, புதுப் பொருளைக் கூறுதற்குத் தமிழில் உள்ள சொற்களை எவ்வளவு முயன்று பார்த்தும், அதற்கு அவை இசையாத நேரங்களேயாம்.

முயற்சியும் அறிவும் உடையவர்கள் கருத்து வைத்தால் எத்தகைய புதுப் பொருள்கட்குத் தமிழிலேயே பெயரமைக்க லாமென்பதே நமது கொள்கை. உயிரோடு உலகிலும் மொழிகள் எவையாயிருப்பினும் அவை எத்துணை ஏழையுடையவாயினும் அவற்றிற் குரியோர் உண்மைப் பற்றுடையராய் அவற்றை அங்ஙனம் வளம்பெறச் செய்து வருகுவராயின், அதனால் அவர் உயரமான அறிவும் நன்முயற்சியும் மேன்மேல் மிகப் பெற்றுத் தாமுந் தம்மினத்தவரும் உயர்வர்.

இனி, இவ்வாறன்றி இக்காலத்துப் பார்ப்பன மாந்தர் போல் வடமொழிச் சொற்களையும் ஆங்கிலம் முதலான ஏனை மொழிச் சொற்களையுந் தமிழின் இடையிடையே கலந்து பேசுவோர், தூய தமிழ்ப் பேசும் மறறைப் பெரும்பாலாரின் வேறாகப் பிரிந்து, அவர்களொடு தொடர்பில்லாதவராய், அவர்களால் தாமுந் தம்மால் அவர்களும் பெறும் பயன் வரவரக் குறையத், தாமுந் தம்மினத்தாருஞ் சில நூற்றாண்டுகளில் தமிழுக்கு முற்றும் புறம்பாய் வேற்றினமாய் மறைந்துபோவாரென்பது திண்ணம்.

இஃது இவர்க்கே தாழ்வாய் முடியுமல்லாமற், பன்னூறாயிரம் மக்களிடையே பரவியிருக்குந் தமிழுக்கு அதனாற் சிறிதுஞ் சிறுமை வராது. அங்ஙனமன்று, பார்ப்பன மாந்தரும் அவர் போல்வார் பிறரும் வடமொழியையே தமக்குரிய மொழியாகக் கருதி அதனையே மிகவும் பயிலுதலின் அதன் சொற்களைத் தமிழிற் கலந்து பேசுகின்றாரெனின், அங்ஙனம் வடமொழியினடத்து மிகுந்த பற்றுவைத்து அதனையே பயிலும் அவர்கள் அம்மொழியைத் தம் பெண்டிர் பிள்ளைகள் முதலான எல்லார்க்குங் கற்பித்து அம்மொழியிலேயே அவருடன் பேசுதல் வேண்டும்; அதுவே அதன்பால் வைத்த உண்மைப் பற்றுதலுக்குப் பொருத்தமாகும்.

தமிழருடன் தமிழிற் பேச விரும்பும் இல்லாத அவர்கள், தாம் தமிழரோடு உண்ணல் கலத்தல்கள் செய்யாது அவரின் வேறுபிரிந்து தம்மை உயர்வுபடுத்திக் கொண்டது போலவும், அவர்களுள் வடமொழியை நிரம்பக் கற்றோர் சிலர் தமிழரொடு தாம் நேரே பேசுதலும் ஆகாதென்று ஓர் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருத்தல் போலவுந் தாமுந் தமிழையே முற்றும் பேசாதொழிதலே பொருத்த முடைத்தாம்.

அவ்வாறு தங்கொள்கைக்கு ஏற்ப நடத்தலை விடுத்து, வடசொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழோடு கலந்து பேசுதலால் மட்டுமே அவர் வடமொழிக்

குரியராய் விடுவரோ? அவருட் சிலர் இப்போது ஆங்கிலங் கற்று ஆங்கிலச் சொற்களையுந் தமிழிற் சேர்த்துப் பேசுகின்றார். அதனால் அவர் ஆங்கில மொழிக்கு உரியவராவரோ? ஆகாரென்றே.

அது போலவே, வடமொழியைத் தஞ்சுற்றத்தார் எல்லாரோடும் முற்றும் பேசத் தெரியாத அவர் அதன்பாற் பாராட்டும் பற்றும் வெறும் போலியே அல்லாமல் ஏதும் பயனுடையதாகக் காணப்படவில்லை.

ஆகவே, உலக வழக்கிற்குப் பயன்படாத வடமொழி மேல் வைத்த போலிப்பற்றால் வளம் நிறைந்த தூய தமிழைக் கெடுக்க முந்துதல் பார்ப்பன மாந்தர்க்கும் அவரைப் பின்பற்றினார் பிறர்க்குஞ் சிறிதும் முறையாகாது.

அவ்வாறன்றி, வடமொழி உலக வழக்கிற் பெண்டிரானும் பிள்ளைகளானும் பேசுதற்குப் பொருந்தி வராத உரத்த ஓசைகளுங் கனைக்கும் ஒலிகளும் உடையதாய்ப், பெயர் வினைகளில் உயர் தினை அஃறிணைப் பாகுபாடுகள் உலக இயற்கையில் அமைந்தபடியாக இல்லாமற் செயற்கையாக வலிந்து வகுக்கப்பட்டு, ஊன்றிப் பயில்வார்க்கும் பேருழைப்பினையும் பெருவருத்தத்தினையும் தருவதாயிருத்தலின், அஃது எல்லாரானும் பேசப் படாததனை ஒரு குற்றமாக சொல்லுதல் ஆகாதெனின் இது குற்றமோ அன்றோ என்பதனை இங்கு முடிவு கட்டப் புகுந்திலம்.

உலக வழக்கிற் பெண்டிர் சிறார் முதலான எத் திறத்தாரானும் பேசுதற்கு இயைந்த எளிய தன்மையுந், தன்னைக் கற்பார்க்கு இனியவாய்க் காணப்படும் இயற்கைப் பொருத்தமுள்ள சொன்முடிபும் பொருண் முடிபுகளும் வாய்ந்து, பல்லாயிர ஆண்டுகளாக இளமை குன்றாமல் வழங்கி வரும் அருமை பெருமை மிக்க செந்தமிழ் மொழியில் வேண்டா கூறலாய் ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலான பிறமொழிச் சொற்களைக் கொண்டு வந்து நுழைத்தல் பெரிதும் குற்றமாவதாம் என்பதனையே இங்கே விளக்கப் புகுந்தோம்.

இனி, இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டுத் தமிழில் வந்து கலக்கும் அயல்மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் பொருந்துதற் குரிய இயல்பினையுஞ் சிறிது ஆராய்ந்து காட்டுவாம். தமிழில் வந்து கலக்கும் ஆரியம், ஆங்கிலம் முதலான அயல் மொழிச் சொற்கள் தம் தன்மை திரிந்து தமிழோடொத்துத் தமிழினுருவத்தைப் பெற்று இயல்பாக வழங்கி வருகின்றன.

ஜ்ஞாநம், ம்ருகம், ஸ்தலம், ரங்க, கஷிரம், ப்ரகாசம், ப்ராசி, சக்தி, ஈசுவர முதலான வடசொற்கள் தமிழில் முறையே ஞானம், மிருகம், தலம், அரங்கம், கீரம், பிரகாசம், பாசி, சக்தி, ஈசுவரன் முதலியனவாகத் திரிந்து தமிழோடொத்து நடைபெறுகின்றன.

க்ளாஸ், கப், பாட்டில், பம்ப், பைபிள், ஐயோநியன்ஸ், கிரைஸ்ட், ஜான் முதலான ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்கள் தமிழில் முறையே கிளாசு, கோப்பை, போத்தல், வேம்பா, விவிலியம், யவனர், கிறித்து, யோவான் முதலியனவாகத் திரிந்து தமிழோடொத்து நடக்கின்றன.

இங்ஙனமே ஆரியம் தமிழ் முதலியவற்றின் சொற்கள் ஆங்கில மொழியிற் பலவாறு திரிந்து அம்மொழியின் தன்மைக் கேற்ப உலவுதலை, இவ்விந்தியாவிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்கள் ஆங்கிலத்திற் சொல்லப்பட்டுக் கால் திரிபடையும் வேறுபாடு ஒன்று கொண்டே நன்கு தெளியலாம்.

இன்னும் இவ்விந்தியாவில் இப்போது வழங்கிவரும் பல மொழிகளுள் ஒன்றன் சொற்கள் மற்றொன்றில் கலக்குங்கால் அம்மற்ற மொழியின் தன்மைக்கு இசையவே அவை திரிந்து வழங்குதலை அவ்வம் மொழியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தெரியலாம்.

இவ்வாறு ஒரு மொழியின் சொற்கள் மற்ற மொழியிற் அதன் தன்மைக்கேற்பத் திரிந்து வழங்கும் இயற்கை கண்டாய் அறியப்பட்டுக் கிடத்தலின், தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழுக்கேற்றவாறு திரிந்து வழங்கல் பெரிதும் பொருத்தமாவதேயாம்.

ஒரு மொழிச் சொற்கள் வேறொரு மொழியில் அங்ஙனம் திரிந்து வழங்க வேண்டுவதுதான் என்னை? அவற்றைத் திரிப்படுத்தாமல் உள்ளபடியே வைத்து வழங்குதலால் வரும் இழுக்கு என்னை? எனின், உலக வழக்கில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு மொழியும் உயிரோடு உலவும் உடம்பு போல்வதாகலானும் உடம்பு நிலை பெற்றிருந்தது வளர்த்தப்பொருட்டு அதற்கு இடும் பல்வேறு உணவுப் பொருள்களுந் தந்தன்மை திரிந்து அவ்வுடம்பின் தன்மையோடு ஒத்து ஒன்றுபட்டால் அல்லாமல் அவ்வுடம்பு நிலைபெற்று வராமைபோல உயிரோடு உலவும் ஒரு மொழியிற் போந்து கலக்கும் பிறமொழிச் சொற்கள் அம்மொழியோ டொத்துத் திரிந்து அதனோடொன்று பட்டு நின்றால்லது அம் மொழி வளராமையானும், ஒரு மொழியில் ஏனை மொழிச் சொற்கள் திரிந்து காணப்பட வேண்டுவது இன்றியமையாத இயற்கையேயாம் என்க. இவ்வியற்கைக்கு மாறுபாடு இல்லாமலே தமிழ் மொழியின் கண்ணும் வேற்று மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் கேற்பத் திரிந்து காணப்படுகின்றன.

இஃதிங்கனமாகவும், இப்போது சில ஆண்டுகளாகப் பார்ப்பனரில் தமிழிலே நூல் எழுதுவார் சிலரும் அவரைப் பின்பற்றின வேறு சிலரும் வடமொழிச் சொற்களையுந் ஆங்கிலச் சொற்களையும் மிகுதியாகக் கொண்டு வந்து தமிழில் வலிந்து புகுத்துவதோடு, அவற்றித் தமிழுக் கேற்பத் திரிப்படுத்தாமல் அம்மொழியில் உள்ளபடியே எழுதுகின்றார்கள்.

ஜ்ஞானம், ம்ருகம், ப்ரசாதம் முதலியனவாக மேலெடுத்துக் காட்டிய வடசொற்களையும், க்ளாஸ், பாட்ல், க்ரைஸ்ட் முதலான ஆங்கிலச் சொற்களையுந் தமிழுக்குப் பொருந்தத் திரிப்படுத்தாமல், இனிய மெல்லிய தமிழ்ச் சொற்களின் இடையே அவற்றை அங்ஙனமே எழுதினால், அவை, தமிழின் இனிமையிலும் அருமையிலும் பழகினார்க்கு எவ்வளவு அருவருப்பாய்த் தோன்றுகின்றன!

தேனும் பலாச்சகையுங் கலந்து அருந்துவார்க்கு, அவற்றிடையே முட்கள் விரவியிருந்து நாவிற்றைத்தால் அஃது எவ்வளவு துன்பத்தினையும்

வெறுப்பினையுந் தருமோ, அதுபோலவே வேண்டா வழக்காய் உருவத் திரியாமல் தமிழில் வரையப்படும் வேற்று மொழிச் சொற்கள் உண்மைத் தமிழ் அறிஞர்க்குப் பெரியதொரு வருத்தத்தினையும் அருவருப்பினையும் விளைக்கின்றன.

எவ்வகைப் பொருளையும் எத்தகைய கருத்தையுந் தெரிவித்தற்கு எண்ணிறந்த தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பவும் அவற்றைப் புறந்தள்ளி மற்றை மொழிச் சொற்களை அதன்கட் கொண்டுவந்து புகுத்தவே ஒரு பெருங் குற்றமாம். அதன் மேலும், இயற்கைக்கு மாறாய் வருந்திச் சொல்ல வேண்டும் அவ்வயல்மொழிச் சொற்களை, இயற்கையோ டொத்து மெல்லென நடக்குந் தமிழ்ச் சொற்களிடையே சேர்த்துக் கூறுதல் அதனினும் பெரியதொரு குற்றமாகும்.

அஃதல்லாமலும், வயிற்றிற்கு இடப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் தமது உருவு திரிந்து உடம்பிற்கு வேண்டும் பாலாக மாறாமல், அவை அங்ஙனமே வயிற்றினுட் கிடந்தால், அவை அவ்வுடம்பிற்குச் சிறிதும் பயன்படாமையோடு அவ்வுடம்பினையும் பழுதுபடுத்துமன்றோ? அதுபோலவே தமிழின் தன்மைக்கு ஏற்ப உருவு திரியாமல் எழுதப்படும் வடசொற்கள் முதலியனவும் பயன்படாது போதலொடு தமிழின் அழகையுஞ் சிதைவு படுத்தி நிற்கின்றன.

மேலும் இயற்கையழகாற் சிறந்த ஒரு நங்கைக்கு அவளது இயற்கையழகு ஒன்றுமே அமையும்; அன்றி அவட்கு வேறு ஆடையணிகலன்கள் அணிந்து பார்க்க வேண்டினும், அவளது அழகிற்குப் பொருத்தமான சில வற்றைத் தெரிந்தெடுத்து அவளை ஒப்பனை செய்வதே வாய்ப்புடைத்தாம்.

அங்ஙனமின்றி அவளது நலத்திற்குப் பொருந்தாத வற்றையும், பொருந்துமெனும் அளவிற்கு மேற்பட்ட ஆடையணிகலத் தொகுதிகளையும் அவள்மேல் இடுதல் அவளது ஒப்புயர்வற்ற அழகைக் குறைப்பதொடு காண்பார்க்கும் நகையினைத் தரும்.

நலம் நிரம்பிய தமிழுக்கு அதன் நலம் ஒன்றுமே அமையும்; அன்றி இன்றியமையாதது வேற்றுமொழிச் சொற்களைச் சேர்க்க வேண்டி வந்தக்கால், அதன் இயல்புக்குப் பொருந்தினவற்றையே சேர்த்தல் அழகுடைத்தாம்.

அவ்வாறன்றி அதன் இயற்கைக்கு மாறானவற்றையும் மாறாகவிடினும் அளவுக்குமஞ்சிய அயல்மொழிச் சொற்களையும் அதன்கண் வலிந்து புகுத்தல், அதன் நலத்தைக் குறைப்பதோடு தமிழறிவு மிக்க சான்றோர்க்கு நகையினையும் விளைக்கும்.

ஆதலால், அயல்மொழிச் சொற்களை உருவு திரியாமற் சேர்த்தலும், உருவு திரிந்தவற்றையும் அளவுக்கு மிஞ்சித் சேர்த்தலும் ஒரு சிறிதும் பொருந்தா வென்று கடைப் பிடித்துணர்க.

புறநானூற்றில் தமிழர் வாழ்வியல்

முனைவர் இ.சா. பர்வீன் சஸ்தானா

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
நீதிபதி பஷீர் அகமது மகளிர் கல்லூரி,
சென்னை.

பழங்காலத் தமிழர்களின் பண்பாடு, நாகரீகம், பழக்கவழக்கங்களை பற்றிய செய்திகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற நூலாகச் சங்க இலக்கியம் விளங்குகின்றது.

சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும் என்று வகைப்படுத்தப்படுகிறது. பாட்டு என்பது பத்துப்பாட்டு, தொகை என்பது எட்டுத்தொகை.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறப்பொருள் பற்றிய நானூறு பாடல்களைக் கொண்டு தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த பெருங்கருவியும் என்று அறிஞர்களால் போற்றப்படுகிறது. இதை புறப்பாட்டு என்றும் அழைப்பர்.

புறநானூற்றுப் புலவர்கள் தன்மானமிக்கவர்களாகவும், வேந்தர்களின் சிறப்பை உரைப்பவர்களாகவும், வேந்தர்கள் தவறு செய்யும்போது இடித்துரைப்பவர்களாகவும், உலக நிலையாமையை எடுத்துக்கூறி ஈகையின் சிறப்பை விளக்குபவர்களாகவும், மனிதர்கள் கடைப்படிக்க வேண்டிய உலகியல் நெறிகளை சுட்டுபவர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர் என்பதை புறநானூற்றின் மூலம் உணரமுடிகிறது.

புறநானூற்றுப் புலவர்கள் உலகிற்கு வழங்கிய வாழ்வியல் தத்துவம்:

ஈகை:

அனைத்து சமயங்களும் ஈகையினைப் வலியுறுத்தியும், ஈகைச் செயலை போற்றியும், வறியோர்க்கு உதவி செய்வதின் சிறப்பை கூறுகின்றன. பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தமக்குக் கிடைத்த செல்வத்தைத் தாமே அனுபவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணாமல் அனைவரும் இன்புற்று வாழவேண்டும் என்ற பரந்துபட்ட உயர்ந்த நெறியோடு பிறர்க்கு உதவியும், வாழ்ந்தனர்.

தாம் துன்புற்ற காலத்தில் உதவியவர்க்கு நன்றி மறவாது, பொருளீட்டிய காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்றும் தமக்கு உதாவதவர்க்கும், அவர் வறுமையுற்ற காலத்தில் உதவும் தன்னைமற்ற போக்கினையும் புறநானூற்றுப் புலவர் பெருஞ்சித்திரனாரின் பாடல் வாயிலாகக் காணமுடிகிறது.

“இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடும் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது, நீயும்
எல்லோர்க்கும் கொடு மதி” (புறம்.163)

இப்பாடலின் வழியாகப் பெருஞ்சித்திரனார் குமண வள்ளலிடம்தான் பெற்ற பரிசிலை மனைவியிடம் கொடுத்து “இதை வைத்துக் கொண்டு நீண்ட காலம் வளமாக வாழலாம் என்று எண்ணாதே. தேவைப்படும் மற்றவருக்கும் கொடு” என்னும் கூற்று புலவன் நல்லுள்ளத்தைக் காட்டுகிறது.

“ஈதல் இசைபட வாழ்தல், அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு” (குறள். 23)

என்ற குறளுக்கேற்ப புலவன் எண்ணம் விளங்குவதை அறியமுடிகிறது. புறநானூற்றுப் புலவர் நக்கீரர் தம் பாடலில் எவராயிருந்தாலும் உண்ணப்படும் பொருள் நாழித் தானியமே, உடுக்கப்படுபவை அரை ஆடை, மேலாடை என்ற இரண்டே. இவைப்போல பிற உடல் உள்ளத் தேவைகளும் ஒன்றாகவே விளங்கும். அதனால் செல்வத்து பயனாவது, வறியவர்க்கு உவந்து கொடுத்தலே என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் தாமே உண்டு இனிது வாழ்வேயும் என்றெண்ணி தவறினவர் வாழ்வு வீணாகும் என்றும் எச்சரிக்கிறார். அதைத் தம் பாடலில்,

“உண்பது நாழி, உடுப்பவை இரண்டே,
பிறவும் எல்லாம் ஓரொக்கும்மே,
அதனால் செல்வத்துப் பயனே ஈதல்” (புறம். 189)

என்று குறிப்பிட்டு, செல்வத்துப் பயன், அது இல்லாத வறியவர்களுக்கு உதவுதலே எனும் கொள்கையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இதன்மூலம் சங்கத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை நிலைகள் மேம்பட்ட தன்மைகளாக விளங்கியது புலனாகிறது.

ஓழுக்கம்

மனிதனை விலங்கிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது, மனிதன் கடைபிடிக்கும் ஓழுக்க நெறியே. மண்ணில் வாழும் மனிதர்களுக்கெல்லாம் ஓழுக்கம் உயிரைக் காட்டிலும் மேலானதாகும் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். இதை,

“ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஓழுக்கம்
உயினும் ஓம்பப் படும்” (குறள். 13)

என ஓழுக்கத்தின் உயர்வை வலியுறுத்துகிறார்.

மக்களின் ஓழுக்கநிலைகளைப் பொறுத்தே ஒரு நாடு சிறந்த நாடாக திகழ்வதற்கு அடிப்படை என்று ஒளவை பிராட்டி கூறுகிறார்.

“நாடா கொன்றோ, காடா கொன்றோ
 அவலா கொன்றோ, மிசையா கொன்றோ
 எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்,
 அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே”

(புறம். 187)

முதுமைக் காலத்தில் மயிர் நரைத்தல் இயற்கை. ஆனால் ஆண்டுகள் பலவாகியும் மயிர் நரைக்காமலிருந்த புலவர் பிசிராந்தையாரை நோக்கி, அவரோடிருந்த சான்றோர் பலர் வினவ பிசிராந்தையார்,

“மாண்டஎன் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினார்
 யான் கண்டணையார் என் இளையரும் வேந்தனும்
 அல்லவை செய்யான் காக்கும், அதன்தலை
 ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
 சான்றோர் பலர்யான் வாழும் ஊரே”

(புறம். 191)

என்று தன் பாடலில் தன் மனைவி மாட்சியமைபுடையவள். மக்களோ அறிவு நிரம்பியவர்கள், ஏவலரோ மாறான செயல்கள் செய்யாதவர் என்று விளக்குகிறார். மேலும் எம் அரசனும் நெறிமுறையோடு மக்களைக் காத்து வருகின்றான்.

இவற்றிற்கு மேலாகக் கற்றறிந்த சான்றோர் நெறிமுறையோடும் குறிக்கோளுடனும் வாழுகின்ற ஊரில் தான் வாழ்வதால் நீண்ட காலமாகியும் நரையமயிர் இல்லாத தன்மையோடு விளங்குகிறார். இப்பாடலின் மூலம் ஒழுக்க நிலை உள்ள அனைவருக்கும் உயிர்போன்றது என்பது உணரமுடிகிறது.

தமிழ்ச் சான்றோர்கள் ஓரறிவு முதல் ஐந்தறிவு உயிர்கள் வரை அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஊறுவிளைவிக்க கூடாது என்னும் உயர்ந்த நெறிவுடையோர்களாக வாழ்ந்து மறைந்துள்ளார்கள். புறநானூற்றுப் புலவர் நாவெருத்தலையார் என்பார் மனிதர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படையான நெறிமுறைத் தன்மைகளைத் தன் பாடலில் எடுத்துரைக்கிறார்.

“பல்சான்றீரே! பல்சான்றீரே!
 நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்,
 எல்லாரும் உவப்பது, அன்றியும்
 அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்
 நல்லாற்றுப் படுஉம் நெறியுமார் அதுவே”

(புறம். 195)

என்கிறார்.

இப்பாடலின் மூலம் புலவர் உலக மக்கள் அனைவரும் விரும்பும் செயல் நல்வினைகள் செய்யாவிடினும் தீவினைகளை செய்யாது வாழ்வதே என்று அறிவுறுத்துகிறார். புலவர் கணியன் பூங்குன்றனான் பாடலில் வாழ்க்கையின் நிலையினை எடுத்துக்கூறி மக்களை மதிப்பது அவரவர்

ஒழுக்கும் ஒழுக்கம் ஒன்றையே யாமும் கருதுவோம் என்று புலப்படுத்துகிறார். அதைத் தம் பாடலில்,

“பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே” (புறம். 192)

என்று விளக்குகிறார்.

அரசன்:

பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த மன்னர்கள் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார். புலவர்களைப் போற்றினார். கல்விக்கு இன்றியமையாத சிறப்பினை அளித்தனர். சங்க கால மன்னர்கள் பொருட் செல்வத்தை மட்டுமல்லாது கல்விச் செல்வத்தையும் விரும்பினார்கள் என்பதை இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை என்னும் பேரறிஞர், “முற்காலத் தமிழ் மன்னாற் பலர் பொன்மலர் மணமும் பெற்றாற் போன்று, புவிச்செல்வத்தோடு, கவிச்செல்வமும் உடையவராய் விளங்கினர் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் கவிபாடும் திறம்பெற்ற புலவர்களுள் ஒருவன். மக்களாகப் பிறந்தோர் அனைவரும் எத்துணை இடர் ஏற்படினும் முயற்சியுடன் கற்ற அறிவுடையராக மேம்படுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தை,

“உற்றுழி உதவியும்,
உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது,
கற்றல் நன்றே” (புறம். 183)

என்ற பாடலின் மூலம் வலியுறுத்துகிறார்.

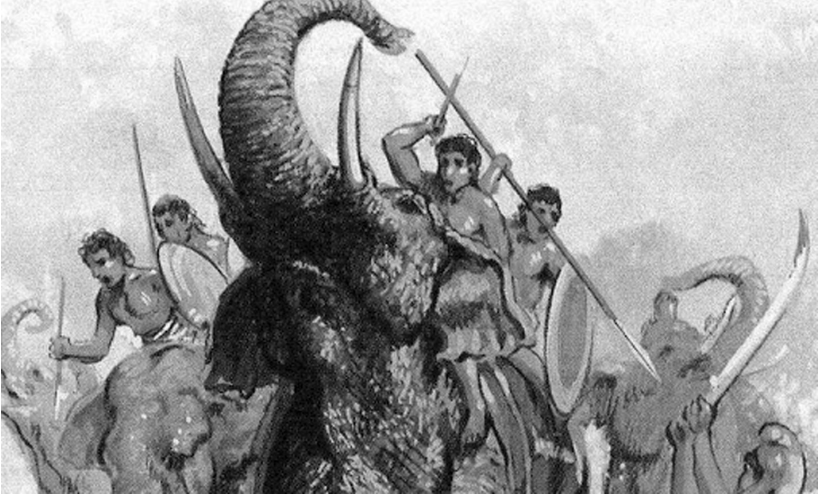
சேர நாட்டை ஆண்ட மன்னர்களில் சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை சிறப்பு வாழ்ந்தவனாக விளங்கினான். அவன் சோழன் செங்கணானிடம் பெரும் போர் செய்து தோற்று, அவனால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். சிறையில் ஒருநாள் தண்ணீர் தாகமுற்று வருந்தியபோது சிறை காவலனிடம் தண்ணீர் கேட்க, அவனோ காலந்தாழ்த்திக் கொடுக்க, அதைப் பருக மனமின்றி ‘என்னைப்போல் இரந்து வாழ்வவர் இவ்வலகில் அரசர் என்று மதிக்கப் பெறார்’ என்று தண்ணீர் பருகாமல் உயிரிழந்தான்.

“தாம் இறந்து உண்ணும் அளவை
ஈன்மரோ இவ்வலகத் தானே” (புறம். 74)

என்னும் புறப்பாடலை போன்றே, திருவள்ளுவரும் மானமிழந்தபின் உயிர் வாழாதவரை, “மயிர்நீப்பின் உயிர் வாழாக்க் கவரிமான்” என்கிறார்.

பூதஞ்சேந்தனார் ‘இனியவை நாற்பது’ எனும் நீதிநூலில்,

“மான மழிந்த பின் வாழாமை முன் இனிதே”
(இனியவை நாற்பது. 13)

என்று புலப்படுத்துகிறார். இதன்மூலம் மனிதன் தன்மானம் உயிரினும் மேலானது என்னும் வாழ்வியல் கட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

புலவர்களின் தன்மானம் புலவர்கள், புலமைத்தன்மையுடன், உயர்ந்த எண்ணங்களைக் கொண்டவர்களாக விளங்கினார்.

தன்னலமற்றவார்களாகவும், அருள் உணர்வு கொண்டவர்களாகவும் விளங்கினார்கள். மன்னவன் தகாதச் செயலைச் செய்யும் போது அவனை இடித்துரைப்பவர்களாகவும் விளங்கினார். அரசனை நெருங்கி நின்று தம் உள்ளத்தில் எழுந்த உண்மையைத் துணிவுடன் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

புலவர் பிசிராந்தையார் குடிகளை வருத்தி இறையைப் பெறுவது அறியாமைக்குரிய செயல் என்றும், அது நாட்டுக்குக் கேடு விளைவிக்கக்கூடிய செயல் என்பதையும் தம் பாடலின் வாயிலாக வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

“காய்நெயல் அறுத்துக் கவலங் கொளினே,
மெல்லியன் கிழவன் ஆகி, வைகலும்
வாசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு,
பாவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்,
யானை புக்க புலம் போலத்,
தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே” (புறம். 184)

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பழங்கால புலவர்கள் பொருள் ஒன்றை மட்டுமே வாழ்க்கையாகக் கொள்ளாதவர்கள். எத்துணை வறுமை வந்தாலும் தன்மானம் இழக்காதவர்களாக இருந்தனர். அத்தகைய நிகழ்வைப் புறநானூறு பல பாடல்கள் மூலம் விளக்குகிறது. அதியமான் நெடுமானஞ்சியைப் புகழ்ந்துபாடி பரிசில் பெற சென்ற புலவர் பெருஞ்சித்திரனாரைக் காணாமலே பணி நிமித்தம் காரணமாகப் பரிசிலைக் பணியாட்களிடம் கொடுத்தனுப்புகிறான். இத்தகு செயலைப் புலவன் உள்ளம் ஏற்கவில்லை. இச்செயலை தம் பாடலில்,

“காணாது ஈத்த இப்பொருட்டு யானோர்
வணிகப் பாசிலன் அல்லேன்”

(புறம். 208)

என்று குறிப்பிட்டு தகுதியறிந்து தரும் பரிசில் திணையளவேயாயினும், அதுவே எனக்கு இனிது என்று தன் மானவுணர்வினை வெளிப்படுத்துகிறார்.

சோழ மன்னர் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மன்னன் மலையமாணைப் போல் வெற்றிபெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், அவனுடைய குழந்தைகளை யானைக்காலில் இட்டு கொல்லத் துணிகிறான்.

அவனுடைய இந்தக்கொடிய செயலைப் புலவர் சிறிதும் தயக்கமின்றி எடுத்தரைக்கலானார். இப்புலவர் அரசனின் அனைத்துச் செயல்களையும் ஆதரிப்பவர் அல்ல. பொருளுக்காக வாழுகின்ற புலவரும் அல்ல. இப்புலவன் பெருமையை மு. வரதராசனார், “அரசனைப் போற்றி அவன் செயலைப் புகழும் கடமை அவருக்கு பெரிதாக தோன்றவில்லை. அரசன் ஆணை அவர்க்கு வலிதாகத் தோன்றவில்லை. அரசர்களின் பெருஞ்செல்வாக்கும் அவருக்குச் முக்கியமானதாக தோன்றவில்லை.

அரசனது வெறுப்புக்கு ஆளாக நேருமே என்றும் அவர் சிறிதும் அஞ்சினாரல்லார். பிறர்மேல் வைத்துக்கூறி, உலகம் பழிக்கும் என்று எடுத்துரைக்க முயலாமை என்ற தந்திரமும் அவர் கொண்டவரல்லர். அரசனை நெருங்கி நின்று தம் உள்ளத்தில் எழுந்த உண்மைகளை எடுத்துரைக்கலானார்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அப்புலவன் பாடல்,

“நீயே, புறவின் அல்லல் அன்றியும், பிறவும்

இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை! (புறம். 46) என்பதாகும்.

தலைவன்

தலைவியின் கொடை குணம் குறித்தும் புறநானூறு பேசுகிறது. வேட்டைக்காகக் காட்டிற்குச் சென்ற கணவன் முள்ளம் பன்றி ஒன்றினைக் கொன்று வீட்டிற்கு வந்து தலைவியிடம் கொடுத்தான். தலைவி அப்பன்றி யினை அறுத்து பல கூறுகளாக்கி காட்டுக் கிழங்குகளையும் சேர்த்து தனது கிராமத்தில் வாழும் அனைவருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தாள். இதனை

“கணவன் செய்து

முளவு மான் கொழுங்குறை தேங்கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி
கிழங்கொடு காந்தளஞ் சிறுகுடி பகுக்கும்” (நற்றிணை)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம்.

மேலும் “பிணர்ச்சுவல் பன்றி தோல் முலைப்பிணவொடு கணைக்கால் ஒனல் கைம்மிகக் கவர்தலின் கல்லதர் அரும்புழை அல்கி, கானவன் வில்லின் தந்த வெண்கோட்டு ஒற்றைப் புனையிருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டி குடிமுறை பகுக்கும்” (நற்றிணை) என்ற பாடலின் மூலம் காட்டில்

வாழ்ந்த வேட்டுவன் ஒருவன் தன் சிறு குடிசைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிலத்தினை சமன் செய்து திணையினை விதைத்திருந்தான். நன்கு வளர்ந்து அறுவடைக்குத் தயாராக இருந்த நிலையில் திணைக்கதிர்களை ஆண்பன்றியும் பெண்பன்றியும் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. அதனைக் கண்ட வேட்டுவன் சினம் கொண்டு ஆண்பன்றியை வில்லால் எறிந்து கொன்றான். அதை எடுத்து வந்து தன் மனைவியிடம் கொடுத்தான். அவள் அதனை அறுத்து சிறுகுடியில் உள்ள அனைவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தாள் என்பதை இப்பாடல் மூலம் அறியலாம்.

வறுமை நிலையிலும் தலைவனின் கொடைக் குணத்தை தெரிவிக்கும் பாடலொன்றில், முல்லை நிலத்துத் தலைவன் தன் நிலத்தில் தினை விதைத்திருந்தான். தினைப்பயிர்கள் முறையாக வளராத நிலையில் அறுவடை செய்து ஏவலர்கள் மூலம் காலால் மிதித்து திணையினை உதிர்த்து வைத்திருந்தான்.

தலைவன் திணையினை அறுவடை செய்திருந்ததை அறிந்து முன்னர் தலைவனுக்கு கடனாக கொடுத்திருந்தவர்கள் தாம் கொடுத்த அளவு திணையைத் திரும்ப பெற்றுச் சென்றனர். மீதமிருந்த சிறிதளவு திணையையும் தன்னை நாடி வந்த பாணர்களுக்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்தான். இந்த சூழலில் தலைவன் தனது சுற்றத்தாரைக் காக்கும் பொருட்டு முன்பு தினை கடன் பெற்றவர்களிடமே சென்று மீண்டும் திணையினைப் பெற்று வந்த தனது சுற்றத்தாரைப் பாதுகாத்தான். இதனை,

“எருது காலுறா அதிளைஞர் கொன்ற சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில் பசித்த பாணர் உண்டு கடைதப்பலின் ஒக்கல் ஒற்கஞ் சொலியத் தன்னூர் சிறு புல்லாளர் முகத்தளவை கூறி வரகுக் கடனிறுக்கும் நெடுந்தகை” (புறம் 327) என்ற புறநானூற்று வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

விருந்தோம்பலின் பொருட்டு தன்னிடம் இல்லாத சூழலில் பிறரிடமிருந்து திணையும், வரகும் கடனாகப் பெறப்பட்டது. விருந்தோம்பல் என்பது சங்ககால மக்களின் உயர்ந்த பண்பாடாக இருந்தது. இதற்கு சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

பாணரை உபசரித்து உணவளிக்க வேண்டிய கடமை இருப்பதால் தலைவன் தன்னுடைய ‘வாளினைப்’ பணயமாக வைத்துத் திணையைக் கடனாகப் பெற்றுச் சென்று உணவளித்துப் பசிப்போக்கிப் பாணரை உபசரித்தான். தலைவனது இந்த செயலினை,

“நெருநை வந்தவிருந்திற்கு மற்றுத்தன்
இரும்புடைப் பழவாள் வைத்தான்” (புறம் 316)

என்ற வெண்ணாகனாரின் புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம்.

தலைவியின் விருந்தோம்பலையும் புறநானூறு தனித்து புகழ்கிறது. முல்லை நிலத்தில் வாழும் தலைவி விருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்கினாள். தன்னை நாடி வந்த பாணர், கூத்தர் என அனைவருக்கும் மனம் நோகாமல் வரவேற்று உபசரித்து உணவளித்துப் போற்றினாள்.

தான் விளைவித்திருந்த தினையையும், வரகினையும் அனைவருக்கும் வழங்கினாள் அதனால் “வரகும் தினையும் உள்ளவையெல்லாம் இரவல் மாக்களுக்கு ஈயத் தொலைந்தன” என்று புலவர்கள் வருந்திப் பாடும் நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் தினையும் வரகும் தீர்ந்தன.

இந்த நிலையில் தலைவியை காண்பதற்கு பாணர் கூட்டம் வந்தது. அவர்களை வரவேற்று உபசரிப்பது தனது கடமை என்பதை உணர்ந்த தலைவி தன்னிடம் தினையும் வரகும் இல்லாத சூழலில் வருந்தாமல் இல்லத்தில் விதைக்காக வைத்திருந்த தினைக்கதிர்களை எடுத்து காலால் மிதித்து தினையினைப் பிரித்து உரலில் இட்டு சமைத்து பசிபோக உணவளித்துப் பாணர்களை உபசரித்து மகிழ்ந்தாள் தலைவி என்பதை,

“தங்கினிர் சென்மோ புலவீர்நன்றும் சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி வரகும் தினையும் உள்ளவை எல்லாம் குறித்து மாறெதிர்ப்பைப் பெறாது மையிற் குரலுணங்கு விதைத் தினை உரல் வாய்ப் பெய்து சிறிது புறப்பட்டன் நோவிலள்” (புறம் 333-713) என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் முலம் தலைவி விருந்தோம்பல் பண்பில் உயர்ந்து நிற்பதை உணரலாம்.

“வித்தட்டு உண்டல் விரகின்மையாம்” என்பதனை தலைவி நன்கு அறிவாள். ஆயினும் “விருந்தோம்பல் ஒம்பா மடைமையினும் வித்திட்டு அவர்களை உண்பித்தல் குற்ற மன்று” என்பதையும் நன்கு அறிந்தவள் எனவேதான் விதைத்தினையைக் குற்றிச் சமைத்துப் பாணரை உபசரித்து மகிழ்ந்தாள்.

வேட்டையாடியும் நிரை மேய்த்தும் பொதுவுடைமைச் சமுதாயமாக வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் மனிதன் தனக்குக் கிடைத்தது எதுவாக இருந்தாலும் அதனை அனைவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். கொடுத்ததைத் திரும்பக் கேட்கவில்லை. அனைவருக்கும் பொது என்ற கொள்கையில் மன்னன் மட்டுமல்ல சாதாரண போர் வீரனும் விருந்தும், கொடையும் கொடுத்து மகிழ்ந்தவர்கள் சங்ககால இனக்குழு மக்கள் என்பதை புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம்.

Owned, Published and Printed by P. Sangamithirai Published from 43/13, Paddy field Road, Perambur, Chennai-600 011, Printed At J.M.Process, 22/49, Subedar Hussain Street, Border Thottam, Royapettah, Chennai-600 014. Editor : M.Pattazhagan